

STUDIJŲ KOKYBĖS VERTINIMO CENTRAS

Vilniaus dailės akademijos
STUDIJŲ PROGRAMOS
ŠIUOLAIKINIS MENAS IR MEDIJOS
(valstybinis kodas – 612W63002)
VERTINIMO IŠVADOS

EVALUATION REPORT
OF CONTEMPORARY ART AND MEDIA
(state code -612W63002)
STUDY PROGRAMME
at Vilnius art academy

Experts' team:

1. **Dr Annie Doona** (team leader) *academic,*
2. **Mika Ritalahti** *academic,*
3. **Dr Peter Purg** *academic,*
4. **David Quin** *academic,*
5. **Vilma Samulionyte** *representative of social partners'*
6. **Julija Paulauskaite** *students' representative.*

Evaluation coordinator -

Ms Natalja Bogdanava

Išvados parengtos anglų kalba
Report language – English

DUOMENYS APIE ĮVERTINTĄ PROGRAMĄ

Studijų programos pavadinimas	<i>Šiuolaikinis menas ir medijos</i>
Valstybinis kodas	612W63002
Studijų sritis	Menai
Studijų kryptis	Fotografija ir medijos
Studijų programos rūšis	Universitetinės studijos
Studijų pakopa	Pirmoji
Studijų forma (trukmė metais)	Nuolatinė (4 metai)
Studijų programos apimtis kreditais	240
Suteikiamas laipsnis ir (ar) profesinė kvalifikacija	Medijų meno bakalauras
Studijų programos įregistravimo data	2013.06.11

INFORMATION ON EVALUATED STUDY PROGRAMME

Title of the study programme	<i>Contemporary Art and Media</i>
State code	612W63002
Study area	Arts
Study field	Photography and Media
Type of the study programme	University
Study cycle	First
Study mode (length in years)	Full-time (4 year)
Volume of the study programme in credits	240
Degree and (or) professional qualifications awarded	Bachelor of media art
Date of registration of the study programme	2013.06.11

© Studijų kokybės vertinimo centras
The Centre for Quality Assessment in Higher Education

CONTENTS

I. INTRODUCTION	4
1.1. Background of the evaluation process.....	4
1.2. General	4
1.3. Background of the HEI/Faculty/Study field/ Additional information.....	5
1.4. The Review Team	5
II. PROGRAMME ANALYSIS	6
2.1. Programme aims and learning outcomes.....	6
2.2. Curriculum design	10
2.3. Teaching staff	12
2.4. Facilities and learning resources	15
2.5. Study process and students' performance assessment.....	17
2.6. Programme management	20
III. RECOMMENDATIONS	23
IV. SUMMARY.....	25
V. GENERAL ASSESSMENT	26

I. INTRODUCTION

1.1. Background of the evaluation process

The evaluation of on-going study programmes is based on the **Methodology for evaluation of Higher Education study programmes**, approved by Order No 1-01-162 of 20 December 2010 of the Director of the Centre for Quality Assessment in Higher Education (hereafter – SKVC).

The evaluation is intended to help higher education institutions to constantly improve their study programmes and to inform the public about the quality of studies.

The evaluation process consists of the main following stages: 1) *self-evaluation and self-evaluation report prepared by Higher Education Institution (hereafter – HEI)*; 2) *visit of the Review Team at the higher education institution*; 3) *production of the evaluation report by the Review Team and its publication*; 4) *follow-up activities*.

On the basis of external evaluation report of the study programme SKVC takes a decision to accredit study programme either for 6 years or for 3 years. If the programme evaluation is negative such programme is not accredited.

The programme is **accredited for 6 years** if all evaluation areas are evaluated as “very good” (4 points) or “good” (3 points).

The programme is **accredited for 3 years** if none of the areas was evaluated as “unsatisfactory” (1 point) and at least one evaluation area was evaluated as “satisfactory” (2 points).

The programme is **not accredited** if at least one of evaluation areas was evaluated as "unsatisfactory" (1 point).

1.2. General

The Application documentation submitted by the HEI follows the outline recommended by the SKVC. Along with the self-evaluation report and annexes, the following additional documents have been provided by the HEI before, during and/or after the site-visit:

No.	Name of the document
1	One teacher’s CV (English)
2	Example of one teacher’s annual activity report (Lithuanian)
3	VAA Study programmes committees Regulations
4	Description of VAA feedback system

1.3. Background of the HEI/Faculty/Study field/ Additional information

The Vilnius Academy of Arts (hereinafter VAA) perceives its main activity to be the implementation of university study programs of all cycles, artistic and scientific research, as well as experimental (social, cultural) and technological development. The VAA community defines itself as an educational institution of visual art, stressing their socially-oriented and highly qualified artistic pedagogical staff as well as a particular focus on new technologies, relevant for the realm of art. The institutions paramount aim is to prepare market-relevant, highly professional artists.

Since 2013 VAA's Klaipėda Faculty has been implementing 5 Bachelor (Architecture, Graphic Design, Interior Design, Contemporary Art and Media, Visual Design) and one Master (Visual Design) study programme. The faculty is considered to have become an “inseparable part of the cultural life of Klaipėda town” and the region, claiming to present a “significant centre for arts studies in the region of western Lithuania.” (SER, p.6).

1.4. The Review Team

The review team was completed according *Description of experts' recruitment*, approved by order No. 1-01-151 of Acting Director of the Centre for Quality Assessment in Higher Education. The Review Visit to HEI was conducted by the team on 7th October, 2015.

- 1. Dr. Annie Doona (team leader)**, *President of Dún Laoghaire Institute of Art, Design and Technology, Ireland.*
- 2. Mika Ritalahti**, *Silva Mysterium Oy producer and managing director, Finland.*
- 3. Dr. Peter Purg**, *professor of University of Nova Gorica, SQAA evaluator, Slovenia.*
- 4. David Quin**, *lector of Dún Laoghaire Institute of Art, Design and Technology, Ireland.*
- 5. Vilma Samulionytė**, *photographer, curator- project manager and secretary of board of Lithuanian Photographers Association, Lithuania.*
- 6. Julija Paulauskaitė**, *student of Kaunas University of Technology study programme Philosophy of Media, Lithuania.*

II. PROGRAMME ANALYSIS

2.1. Programme aims and learning outcomes

The Review Team agreed the programme aims and learning outcomes are too broad and insufficiently defined even if publicly accessible. The programme rationale and graduate profile are not sufficiently coherent. In the interviews the management of the programme claimed that – even if the region lacks artists – they avoided the usage of the word “artist” in the programme description, because they need cultural managers and operators even more than artists. The programme management convincingly claimed that the programme was educating “wide-range specialists” for the region, and such a need was largely confirmed also by the social partners – however the Review Team are of the view that the current programme aims and objectives do not address this need. In particular this is manifested in the learning outcomes (LOs) being plainly enumerative in formulation (instead of summarizing the individual course outcomes they additively enumerate individual skills or knowledge definitions); as well as intransparently linked to the study subjects (esp. pertaining to sets of “*The acquired knowledge and its application*” and “*Special abilities*”; with several unclear formulations like e.g. “artistic activity legal system”, “summarizing experimental results of other artists”, “to apply properly appropriate means, methods and techniques of expression” etc. (SER, p. 10-13). The LOs thus appear not internally differentiated enough to assure a uniform mapping with the programme structure (course descriptions). The LOs are not explicitly mentioned (or the aims/objectives reflected) in several course descriptions (Annex No.2), their mapping is unclear – especially to the students and teachers, who in the interviews did not appear to have any considerable comprehension of this aspect of the programme: Annex 2. shows an uneven spread of the outcomes among subjects, e. g.: “PHILOSOPHY AND ART THEORY INTRODUCTION”, “THE BASICS OF PHOTOGRAPHY AND TECHNOLOGY” or “THE THEORY AND HISTORY OF PHOTOGRAPHY” or “PHOTOGRAPHIC EXPRESSION (RELATION OF IMAGE AND TECHNOLOGY)” display very fine learning objectives (LO) distinction, while e.g. “VISUAL LANGUAGE AND COMMUNICATION (INTRODUCTION TO THE PROGRAM)” did not. Furthermore “STUDY PRACTICE” mentions “*Gained professional perception and knowledge of photography practice*” (1 LO) only (whereas it should be covering a broad range of subjects or areas); “VIDEO ART THEORY” and “THEORY OF FILM” display very unclear reference to outcomes, while “FILM THEORY AND PRACTICE” does not mention a LO at all (however it maps assessment and teaching methods to an empty table cell). The rest of the course descriptions in this document (Annex 2) entitled “STUDY SUBJECT/MODULE PROGRAMME” do not mention LOs at all. This opposes the teachers’

consensus that the following was representative of the programme's aims: one of the two current students in Year 2 aims to become "an artist", and the other apparently prefers to develop her technical skills in the programme. In the curriculum, teachers claimed that the arrangement of optional and obligatory courses would provide enough technical skills and media-specialization options in the first two years already, so the students get to know all areas well. In Year 3 and 4 they can then specialize within a realm, the managerial topics emerging rather in Year 3 and 4 – the latter being confirmed as relevant also by the social partners. The latter were neither unanimous, nor individually decided on whether the programme develops artists or curators, or rather art managers. Rather inconsistently with the above findings, the SER claims that the programme "*is aimed at preparing a contemporary art specialist who in his/ her creative activity would be able to co-ordinate critical depth of contents, validity of visual and spatial methods and means to reveal an idea, and management practice for further integrity of creative works. Therefore, this program is significant for development of artists who would be able to use contemporary art language and means in their creative activity.*" (SER p. 9)

The Review Team also noted several serious syntactic inconsistencies and semantic incongruencies along the entire text of the SER, which might pertain to the low-quality translation (mentioned also above when describing LO definitions). **This must be taken into consideration along with the following analysis.**

The Review Team agree that the programme aims and learning outcomes are an unclear account of the academic requirements, and do not respond adequately to the public needs and the needs of the labour market. Besides the inconsistency on the level of learning outcomes described above, the academic requirements have especially proved to be unclear to the essential users – teachers and students (as detailed further below in section 2.5) in the interviews. On document level, Annex 2. supports this claim with several "Assessment criterions" being inconsistent when compared to each other (e. g. "FILM THEORY AND PRACTICE" claiming "70% - lectures, film screenings / discussions; 30% - practical implementation of the project / technical consultancy", similarly "FOREIGN LANGUAGE" has a very detailed numerical criterion account; while "SPATIAL COMPOSITION 3D" only lists "Review of visuality. Novelty, originality of ideas and solutions.", or "VISUAL EXPRESSION" lists "Attendance. Qualitative implementation of task. Quantitative and qualitative implementation of independent work." only). An optimistic regional policy outlook in Lithuania was evident from the interviews, academic staff believed that the programme should guarantee that students stay in the region after graduation. The interviewees claimed that the region and

especially the town of Klaipėda provides an “art incubator” environment by offering students studios and exhibition spaces (already in place), which was partly confirmed by the social partners and students (established one year ago, with an exhibition centre, close to the faculty’s premises), developed with the support of the municipality. The Urban Planning and architecture Faculty of the VAA acts in support of this development. The small sample of students all confirmed that the main reason for choosing this programme was regional proximity and the financial factor. The management assumed the students will be both producing artists and/or curators, as well as promoters of art in the region – not least since leaving Klaipėda (for Vilnius) is not financially feasible for most of them. The management stressed that 100% of graduates of this faculty (therein obviously referring to other programmes than the one considered here) stay in the region after graduation, and also held that the strongest reason for choosing this programme was that students from the region cannot travel or commute far for financial reasons. According to the programme leader, the nearby Kaliningrad is an important target for student intake, however a strategy on how to attract and deal with possible students from there was not evident. One employer (representing a cultural center) suggested that the faculty would need a strategy to present the programme as producing graduates with strong employment possibilities, the Review Team saw no evidence of such a strategy either with the programme management, nor in the SER (the only strategic document it refers to is the “Strategic Development Plan of Klaipėda for 2014-2020”, in a footnote it also mentions the “Lithuanian Progress Strategy “Lithuania 2030“; the only other strategic document reference is the Lithuanian-language http://www.vda.lt/uploads/documents/files/VDA%20dokumentai/VDA_%202011-2020_integruota_pletros_strategija.pdf that is referred to as “integrated development strategy of VAA during 2012-2020” and was never mentioned in the interviews). 2 out of 3 interviewed employers would recommend this programme to someone they know well.

The Review Team agree that the programme aims and learning outcomes are partly consistent with the type and level of studies and the level of qualifications offered.

Page 7 of the SER claims that *“After completing the study program of Contemporary Art and Media, graduates will be able to participate independently in the contemporary art processes as creators or/and curators of art projects, to work in various cultural and creative industries, to develop individual creative business and/or to continue studies at Level 7 in Lithuania and abroad.”* The reference to “curatorial” competency along the entire study programme is particularly very weak (could be possibly contained in the “Media Critics” course mentioned in the SER, p. 9, that is however not listed in Annex 2), and an identifiable programme element to support the claimed competency in the “project” aspects (planning, management, evaluation).

However the Review Team maintains that the objectives of the programme are, as a whole, articulated too broadly and partly inadequate in their syntactic articulation and semantic coherency (especially the first-named of both the “acquired knowledge and its application” and the “research abilities” sets, c.f. SER, p. 10; see argumentation given in the first section above). The programme contains too many different aims, so that the prospective programme applicants (as described as likely or typical to the Review Team in the interviews by the teachers and the programme management) and other external stakeholders would probably find it hard to comprehend and navigate the programme’s offer, especially pertaining to the employability of graduates. The programme management claim they did get “some general support“ by the VAA central services when developing the curriculum. Teachers agreed that the most important aim of the programme was making students feel competent in the field of their choice. In general, the Review Team found that one of the key descriptors (that a BA programme must assure graduates to “have developed those learning skills that are necessary for them to continue to undertake further study with a high degree of autonomy.”, c.f. *the first cycle (e.g. Bachelor's degrees) of the Qualifications Framework of the European Higher Education Area*, referring to level 6 of the European Union's European Qualifications Framework.) is missing along the entire set of presented LO’s and especially the courses as presented in Annex 2.

The name of the programme, its learning outcomes, content and the qualifications offered are partly compatible with each other: The Review Team agreed that the programme’s name joins two realms that otherwise rarely correspond in academic terms: “Contemporary Art” is mostly profiled in terms of the time-related criterion, and the artistic practices occurring therein (that are defined as such), mostly pertaining to post-WW2 and especially 21st century practices; while “Media” is profiled in terms of technology, technique or medium. This could likely mislead into an understanding that the programme covers a common field of intersection between the two realms, however the analysis of the LOs and the programme syllabus shows that it covers also older historical artistic practices, several broader arts&humanities subjects (such as e.g. philosophy) and a broad range of new-media related course ranging from video to 2d or 3d motion graphics, film etc. Only 2 courses of Annex 2 bear “photography” in their title, while none bear “art”. The management of the programme claimed not to have found any other programme worldwide with the same name, or with a closely comparable learning objectives (LO) set. The strongest reason for accommodating “media” into the programme title may thus be the graduate’s profile of working in “*various cultural and creative industries, to develop individual creative business.*” (SER, p. 7.) On several occasions in the SER (e.g. p. 21) “*the field of contemporary art and media*” is referred to as one coherent

field, which was, on the other hand, not reflected in the discussions with all the different stakeholders. The Review Team noted some serious inconsistencies in the articulation of objectives (see above), also as pertaining to the contents of the programme (see below; and course unit descriptions). Furthermore, the Table 1 of the SER describes several courses that are not found in the Annex 2, e.g. Media Critics or City Studies among the core courses, or optional courses like Culture Semiotics, Study of subcultures and Philosophy of technology. Annex 2 gives an account of only 16 courses, while Table 1 refers to at least 30 or more course, the origin of which is unclear in the SER.

2.2. Curriculum design

The Review Team agree that curriculum design largely meets basic legal requirements. The protocol of changes shows one serious inconsistency: *“Minimal corrections have been made in terms of theoretical subjects. The subject „Philosophies“ has been supplemented and renamed to „Introduction to Philosophy and Art Theory“”*(SER p.18). However this course description (p. 11 Course Unit Descriptions) does not have any bibliography pertaining to the artistic field as such, while the syllabus is not related to art theory, but exclusively to philosophy. Furthermore, *“The subject „Media Philosophy“ (3 cred. 4th semester) has been joined with the module „Media and Identity“ (3 cred. 5th semester) to a 6 credit module „Media Philosophy and Identity“, taught during the 4th semester.“* (SER p.18). The Review Team could not establish, upon which data exactly this had been done (the management mentioned oral agreements only) and whether any documentation of these changes apart from the SER exists. The SER claims that *“With regard to observations and proposals of the first program students and lecturers, after the first semester already, certain changes in the study programs during the 2nd semester, and at the same time amendments to the next academic year program were presented.”* (SER, p.18).

LEXICAL NOTE: The Review Team notes that there was a serious discrepancy in the programme modules found – the number of credits in modules does not meet legal requirements. According to the “General requirements for the first degree and integrated study programmes” each module should consist of 10 credits while there are only 6; c.f. modules as mentioned in SER, p. 18 and 16. The Review Team agree that the usage of the terms "subject", "subject module" and "module" is inconsistent, as these terms appear to be used interchangeably along the SER, e.g.: Table 1 of the SER states "*Study subjects (modules)*", even though there usually is difference between "subject" and "module" in professional language terms, when referring to education curricula. Furthermore, p. 14 of SER holds: "The intended learning outcomes are closely linked to the content of *course units (modules)*, study processes and assessment criteria."

This formulation is used twice more along the SER. A further example: "The *module* „Technologies and Expression of Photography “was distributed into *modules* „Basics and Technologies of Photography “for the 1st semester, and „Photographic Expression (Relation of an Image and Technology in Photography) “for the 2nd semester." One further use renders the meaning of the term completely unclear: "Information base of the program. Program coordinator is storing all documents related to the program implementation, e.g., decisions of VAA Senate and Klaipėda Faculty Council, minutes of meetings, students’ lists, admission rules, study book, schedules of the *subject modules*, cooperation agreements with social partners." This is why the Review Team understands that "course" and "module" in this given context are semantically identical, and refer to the traditional professional concept of the term „course“.

The Review Team agree that the course unit descriptions manifest several flaws.

Some module descriptions do not have any “Course (module) Learning Outcomes” that most other have (e.g. VIDEO EXPRESSION AND TECHNOLOGIES on p. 31; in the interview the lecturer of this particular course claimed that he was not the creator of this course, but that he talked to the head of programme before implementing the course; he maintained that the implementation of this course in the first year was „pretty experimental“ and that he was „given the freedom“ of how to do it; the Review Team found through students that the course implementation roughly corresponded to the aims as stated).

The course unit descriptions document appears inconsistent, as some courses do not have aims or annotations stated, neither they display assessment regulations (e.g. “COMPUTER TECHNOLOGIES (PHOTOSHOP / 3D / IMAGE PROGRAMING) on p. 32), while several other courses have detailed and elaborate outcome definitions (e.g. p. 15 – THE THEORY AND HISTORY OF PHOTOGRAPHY). In the interview the Dean confirmed that he knew about these “minor mistakes” and that he is aware of being in charge. Some descriptions were coming in later on in the process of SER assembly, so he could not check them all consistently. The programme board meets annually to clear these course descriptions, and this year they have not met yet – which he assumed to be the main reason of the course descriptions being incomplete at the time of visit. The interviewed teachers were not involved in curriculum design or re-design. The interviewed external stakeholders were all consulted informally when designing the programme, but only one (representing an exhibition hall) was closely involved in a more formal way.

The Review Team could not entirely assess the module descriptions, as some parts of course unit descriptions were (assumably) not entirely translated. On p. 21 for example the text

reads “Reinforce the creative skills of the plane and bring them graphically kompozicinius by modifying the apimtines and frontalias, to move into the forms layouts, carried out the construction of geospatial from white vatmano.” **The study subjects and/or modules are otherwise (than the inconsistencies noted above) spread evenly, their themes are not repetitive; the content of the subjects and/or modules is largely consistent with the type and level of the studies.**

The Review Team agree that the content and methods of the subjects/modules are minimally appropriate for the achievement of the intended learning outcomes. The “Correlation of study programs and results of degree studies with intended results of the studies and subjects (modules)” (SER, p. 10) table shows a low level of differentiation, as most courses appear to cover most outcomes.

The Review Team agree that the scope of the programme is probably sufficient to ensure learning outcomes. For a 4-year and 240-ECTS programme the scope of offered general subjects (only 15 ECTS minimum) may prove low, compared to the study-direction relevant credits (165 minimum). The full probability is lowered by the fact that there were only 16 full course descriptions provided, assuming that others have not been sufficiently defined yet, even though presented in Table 3 of the SER (p. 16) that displays many more courses that obviously pertain to other programmes or are yet to be developed.

The content of the programme reflects some of the latest achievements in science, art and technologies, judging by the resources, and outcome or aim definitions (where available and intelligible to the Review Team), which particularly pertains to the courses referring to 2d and 3d composition, photography and film. These course descriptions along with the relevant LOs often mention course-work and tasks that are relevant to the contemporary demands of the actual labour market, which could be confirmed at the visit when speaking to both teachers, social partners as well as when inspecting the student work produced. The courses pertaining to art history, philosophy and other realms of humanities however by and large display rather old bibliographical reference.

2.3. Teaching staff

The Review Team, agree that the study programme is provided by staff meeting legal requirements. However the Review Team has noted that only one of the interviewed teachers had experienced any pedagogical training, which was outside the VAA. The faculty

does not currently provide teachers with any such offers, but they claimed in the interview that they plan to provide this in the near future (no documentary evidence of this was provided). Teachers did not explicitly express interest in gaining more pedagogical skills, which was mostly to their part-time employment arrangements and the one to one mentoring in all the courses due to a very low number of students. The scope and variety of the teaching staff mentioned by the students and available for interview was low, leaving the Review Team with an overall impression of an understaffed programme. However this might change, if course selections from other programmes (as mentioned by the management) as well as increased enrolment are realized.

The presented qualification of the teaching staff are adequate to ensure the learning outcomes of the courses they teach, however total presented staff quantity is inadequate, and there was no further evidence presented on neither the actual availability nor qualifications of the entire programme staff. The students agreed that the teachers lecturing on the programme are not recognized nationally as artists, but are known well enough locally. The Review Team could confirm this after reviewing the presented CV evidence of the teachers that covered only 6 persons in total. The management intends to “*establish a position of a media lab administrator*” (SER, p. 22) in the future (which the Review Team holds as very urgent), but no evidence of such developments could be confirmed in the interviews. The lecturers seemed to manage (or even provide, see details below) their media equipment and other resources themselves, which was confirmed in all the interviews as well as during the visit to the sites. CVs of only 6 teachers were presented in Annex 4, most of them with very brief (so called “bionote” format) evidence of the references, which as a whole did not convince the Review Team as completely sufficient, even if the aspect of a still developing programme was taken into consideration. The only CV presented that could be assessed as completely satisfactory and field-relevant was the one of the programme coordinator, whose professional competence was also confirmed in the interviews.

The number of the teaching staff are currently hardly adequate to ensure learning outcomes. “*It is foreseen that about 30 lecturers shall teach the program on different teaching load. 15 out of them shall be current VAA lecturers.*” (SER, p. 20). The teachers and the management were mentioning 7 to 9 active teachers currently on the programme, while the presented list of teacher names (as Annex 3) indicates 26 teachers – most of the teaching at the Faculty, but not on the programme in question (and as stated above only 6 CVs of teachers were presented on document level, of which only the programme coordinator’s shows subject-relevant

expertise). None of the interviewed teachers work full-time on this programme, most around 20 or 30%. They do not see it as a problem to balance their timetables and other resources for teaching on this programme. The Review Team holds that the presented evidence and attitude of the Faculty management on the prospective employment trends of teachers would not support a stable running of the programme.

Teaching staff turnover would ensure an adequate provision of the programme, however no such process happened so far, as the teaching team is still under consolidation. The programme leader is employed only part-time on the *Contemporary Art and Media* (612W63002) study programme, and is currently lecturing on other programmes within the VAA Klaipeda Faculty. The programme leader understands that she will lecture on the *Contemporary Art and Media* programme from next year (Year 3 of the programme). Currently, her programme leadership appears not to be covered financially – and has not been clearly covered so far (including curriculum design) or represented formally in her part-time engagement. Working hours have not been clearly allocated even for her current duties in relation to the *Contemporary Art and Media* programme. She is however meeting students of the programme informally and tutoring them, to assure a smooth coordination of the programme. She claims that for her this is for now a “mere title” and that she is investing her own “wish to do it”. She promotes the programme in secondary schools of the region, coordinates teaching staff, designs the schedule and the study plan, and maintains the website. Management claimed that this, in the view of the Review Team, risky overload problem would largely improve, once 20 or 30 students are on the programme.

The higher education institution creates very limited conditions for the professional development of the teaching staff necessary for the provision of the programme. Teachers know about Erasmus, yet claim not to have time for traveling. The interviewees did not travel abroad yet on behalf of the programme, which appears to be largely due to their part-time arrangements. As stated above already, teachers are not offered any Faculty-internal training on pedagogical or didactic skills, and are not instigated or motivated to do so on their own (externally). Psychological and social wellbeing of teachers seems not to be a topic under consideration of management, as judging from the interviews – but neither is such support sought by the teachers.

The teaching staff of the programme as listed and interviewed is involved in research and artistic practice directly related to the study programme reviewed, from what

evidence was provided. The teachers involved in the programme are active mostly on the local scene, they are by and large not recognised artists or authors beyond the micro-region of Klaipėda. The research profile of the teachers currently involved in the programme is not high, however teachers from other programme (coming in later in the programme's run) might compensate for this. Teachers personally advertise the programme, partly through their involvement as artists or media-production professionals in the region. The external stakeholders agreed that the programme could only survive if it attracts students through well-known, strong personalities and high quality of its teachers – which in the current state is mostly not the case. They suggested the faculty should also approach the creative industries sector and attract graduates from there as possible teachers or assistants.

2.4. Facilities and learning resources

The Review Team agree that the premises are for the most part minimally adequate both in their size and quality. The premises for studies are minimally adequate in their size, however the quality of the premises at S. Daukanto g. 16 could hardly be held for adequate (studios, library, computer room), the SER stating (p. 24) that this location is “not suitable for teaching purposes.” The lecturer in video (course VIDEO EXPRESSION AND TECHNOLOGIES) conducts the teaching mostly in his own studio, without reimbursement; the faculty staff have visited the location to check for safety and health aspects – however the Review Team could not visit this private location and did not see any documentation pertaining to a health and safety visit. From what students reported, the location is not promoting any safety instructions, they were also not briefed on health and safety measures. The lecturer assured the Review Team that the location is very safe, even if it is his private production location.

The two locations at Daržų g. 18 and at S. Daukanto g. 16 are well linked in practice (by the staff), students can easily migrate between the two locations. The students accept the small “Digital technologies (computer) room (30.67 m²)” at S. Daukanto g. 16 (with 10 workstation places) as fairly comfortable, however the SER (p. 25) warns: “*According to hygienic norms, this room is too small to accommodate so many work places. Unfortunately, no larger room is available. The room has been refurbished (the ceiling and the walls have been repainted, floor covering was changed, new lighting system was installed), however, the furniture is not suitable for work with computers (the height of tables and chairs is not regulated, chairs are not ergonomic).*” The computer room was found by the Review Team to be a cold, top-floor room in a fairly old and weakly maintained building – heating the space adequately would probably pose a major challenge during winter months. Students cannot use the computer room freely, only during class. One projector only is supplied for both the named locations. The photo studio

is sufficient for basic practice and exercise – but in the case of a student number increase, it would immediately need considerably more space and equipment, as well as maintenance investment. The printing facilities and equipment are good, the drawing and painting studio at Daržų g. 18 is well maintained and equipped. All rooms are used jointly with students of other programmes, thus students of programme mostly work in groups of 10-12.

The visited S. Daukanto g. 16 location lacked evident fire-safety signs and instructions (evacuation plan) on visible level, as well as a coherent labelling of the individual room's functions. The Daržų g. 18 location allocates a good-quality room with a large LCD screen and good exhibition possibilities for the purposes of this programme, acting also as a community space to the programme students and teachers.

The use of school-external exhibition areas (as claimed in the SER on p. 22) like galleries or studio spaces for creation or display of student work could not be confirmed in the interviews and visits.

The Review Team agree that the teaching and learning equipment (laboratory and computer equipment, consumables) are inadequate (neither in size nor in quality). Apart from the 10 computer workstations and the printing equipment, the teachers are mostly using their own means (especially in the case of photography and video). Such a situation appears manageable for the current very low number of students, however the study programme would need serious investment and proportional increase in resources in the case of growth in student numbers. The insurance for private equipment that the lecturers are using for teaching is not covered by the faculty, since it is considered by the management that teachers should still take this risk privately and invest their own means due to a “pioneering spirit”.

Teachers agreed equipment provided from the faculty is largely inadequate. They expressed a wish for more equipment adequate for the study field, therefore they have recently applied to the management of the academy in written form. So far they are using their own equipment for teaching video and partially also for photography. Students have to buy their own hardware and software for working in the digital sphere on their own, which can present a threat to the access threshold of socially weaker candidates. Paper and print material however is provided by the Faculty.

The higher education institution has minimum adequate arrangements for student practice. In video (assumably course VIDEO EXPRESSION AND TECHNOLOGIES), the students collaborated with students from Kaunas within the Nida colony annual event. The „Study Practice“ course was divided as follows: 2 weeks they were in Vilnius for photography

and 2 weeks in Nida doing video. Other involvement of students into real-life practice was not observed. The Review Team holds that this is not appropriate, since the profile of the programme is to equip students with substantial and versatile practical competence. The practical work for such a profiled programme would need to be centrally managed or at least coordinated on programme level, and reflected transversally in the LO-structure of the courses – whereas currently it seems that each course is tackling this aspect on its own level. The Nida colony practice however in this respect is a good one.

Teaching materials (textbooks, books, periodical publications, databases) are adequate and accessible. The software is adequate and updated. Students are introduced to using intranet systems by the librarian. Students are introduced to using online and physical library services by the librarian, on site. The library orders new books twice a year, and teachers can suggest titles. The faculty has got an own budget allocated, but not specially for the programme. The linkage with and access to the resources of VAA's main library in Vilnius is a strength.

2.5. Study process and students' performance assessment

The Review Team agree that admission requirements presented were well-founded. They are following the order of General admission to the Lithuanian higher schools (LAMA BPO), the grade and decision depending on the grade of the entrance exam (test of creative abilities) grade and grades of other school subjects approved for a specific year (SER, p. 28).

The organisation of the study process ensures a minimally adequate provision of the programme and the achievement of the learning outcomes. The study plans are coordinated by the programme head herself. A semester show is set up, however its role in the assessment of the programme could not be explained neither by the students, nor by the teachers. The current 4 students in total in two cohorts can hardly work as in team modus, therefore teachers connect them with students from other programmes, which the Review Team understands as a viable operational solution in the face of a very low number of students – that can however lead to an incomplete coverage of the LOs as provided in the curriculum. One lecturer claimed he sometimes combines the students with a larger group of students at another school.

In the practical implementation aspect the students note that the programme's strongest courses are in the realm of photography and video. They agree that these courses are developing positively and that they want to learn more about video than currently provided in the programme. However, one (out of three students interviewed) wants to specialize in the realm of

graphics, painting and drawing – the Review Team holds that for such an ambition the student would need to choose among other courses available in Lithuania (however with the drawback of a different location). The second student sees her career in the educational field (for which the present programme does not offer any consistence competencies or qualifications), but possibly also in project management (matching well with several LOs of the programme); she is also interested in painting and graphics, which again represents a mismatch of expectations with the course structure and the foreseen graduate profile. The third student however is “scared of drawing and painting” expecting the programme to develop her skills and support her artistic expression in the realm of new technologies, as set out in the programme aims, and promoted in the application procedure. Since the number of students is so low at the moment, the teachers have a lot of time for each student, and thus the students are very well looked after, their suggestions are heard and their individual needs reacted upon.

The Review Team agree that students are encouraged to participate in artistic, less so in research or applied research activities. The external stakeholders agreed that the faculty would need to encourage the students to meet at art events and venues in and around Klaipeda, rather than in bars. This can be supported by the findings of the Review Team that could not establish a participative attitude of the students towards the artistic (or any other relevant) activities – even though they seemed to be declaratively supported in this by the programme coordinator.

While the *“VAA maintains active close cooperation with many foreign universities and associations in the fields of practice and research and is involved in joint international projects,”* (SER p. 20) the programme staff did not present any evidence of present or plausible near-future international cooperation. **The students can be said to formally have opportunities to participate in student mobility programmes,** however this is not promoted among students in any way, or supported by the faculty. The Erasmus programme is formally in place and the students are aware of that, but none of the students (albeit only 2 in the second year) have gone abroad so far. The art colony in Nida (the course “Study Practice”) attracting foreign artists and students is so far their only such experience, there students of the programme also meet students from other Lithuanian faculties and from abroad, thus the students of this study programme can have some experience in the realm of internationalization. Furthermore, *“student mobility is hindered by VAA rules when the number of places in exchange programs is allocated according to the number of students in the programme.”* (SER, p.34), which might particularly affect the reviewed programme.

The Review Team cannot confirm that the VAA ensures an adequate level of academic and social support to this programme. The programme is seriously understaffed and most of the part-time teachers interviewed are largely unclear about the formal academic procedures, parameters of the programme, particularly those concerning learning outcomes and assessment of student work, and appropriate feedback to students. Student support and counselling are purely informal.

The Review Team, agree that the assessment system of students' performance is articulated partly in an unclear manner, and is thus only partially adequate. Assessment criteria are publicly available; however both students and teachers were largely unclear about the system of assessment in the interviews: they could neither discuss criteria nor the grading system, besides that the assessment sections of the 16 course descriptions provided in Annex 2 are largely discrepant in scope and format: several "Assessment criterions" appear inconsistent, if compared to each other, e. g. "FILM THEORY AND PRACTICE" claiming "70% – lectures, film screenings / discussions; 30% – practical implementation of the project / technical consultancy", similarly "FOREIGN LANGUAGE" has a very detailed numeri criterion account; while "SPATIAL COMPSITION 3D" only lists "Review of visuality. Novelty, originality of ideas and solutions.", or VISUAL EXPRESSION" lists "Attendance. Qualitative implementation of task. Quantitative and qualitative implementation of independent work." only. This finding opposes the SER (p. 30) stating that *"Each subject of the study program will be completed with assessment of student's knowledge, skills and abilities, applying a ten-point criterion scale and a cumulative assessment system. Positive assessment: 10 (excellent); 9 (very good); 8 (good); 7 (average); 6 (satisfactory); 5 (weak). Negative assessment – 1, 2, 3, 4 points (unsatisfactory)."* The interviewed teachers did not mention using such a scale. Some goes for the "general principles" named as "different forms of result evaluation" in the SER (p. 30). The "Table 8. Links of program study results with methods of evaluation of the studies and students' achievements" of the SER (p. 31) presents a thorough, yet densely populated and undifferentiated mapping of study methods against the methods of achievement evaluation, as linked to LOs – that however could not be recognized as used in existing teaching practice.

The Review Team agree that due to the programme being run for only for a year, no data could be obtained to confirm whether professional activities of the majority of graduates meets the programme providers' expectations. In the interview one student felt too restricted in personal expression of creativity, as the stress was given too much on technical proficiency and skill-level "drill". This opposes the self-evaluation statement that *"Lecturers do*

not impose their creative concepts, but allow students to discover their own individual creative expression.” (SER, p. 35) The students were however by and large happy with their teachers and generally felt they were progressing in the studies.

2.6. Programme management

The Review Team agree that the responsibilities for decisions and monitoring of the implementation of the programme are not clearly allocated. The programme implementation is not managed in a functional and robust way. The study programme committee is formally in place, but fails to deliver its main function of coordinating all aspects of curriculum development and implementation. The monitoring activities are incomplete and merely reactive, they do not manifest in action-plan based improvement cycles or in longer-term strategic planning for the programme. The Review Team were given to believe that the programme is lead and coordinated by one person only, who is being referred to as “programme leader” or “head of the committee” – but that this important and time-consuming work is not a part from this employee’s part-time arrangement, nor is it awarded with any other incentives. The programme representatives could not confirm the presence of any minutes, or actions followed up so far on document level, apart from the changes made in spring 2015 as recorded in the SER.

The Review Team could not confirm that information and data on the implementation of the programme would be regularly collected or analysed on document level, or that any sign to do so in future could be detected. The SER (on p. 37) claims that this is done each semester. The interviews confirmed that feedback by the few involved students on course quality is gathered orally in informal ways, and not recorded, its qualitative and unreliable nature seems not to be considered. There is no evidence of any written analyses being produced. This could, in part, be due to the early stage that the programme implementation is in at the point of review, however the Review Team could not confirm a positive awareness of the need for these processes with the programme management. The programme leadership claimed that students are encouraged to bring anonymous opinions and suggestions for improvement to the secretary, however this could not be confirmed in other interviews. This poses a serious threat to the anonymity of the feedback and to the neutral processing of student-side data.

The Review Team agree that it cannot be confirmed that the outcomes of internal and external evaluations of the programme are used for the improvement of the programme. The Review Team holds that the presented SER did not detect most of the serious weaknesses of the programme as evident in the present document. The changing of the course

arrangements implemented so far (e.g. adding photography, since students felt they needed that; a teacher requesting a higher ECTS value of painting and drawings) seems to have been introduced during the first year in an ad-hoc manner, even if the changes are recorded in the SER, p. 38. The internal quality assurance (QA) system is formally in place since 2013 on the level of VAA, however they do not have a person in Klaipėda, so the programme director acts as “deputy” to the Head of VAA Study Quality Department (SQD). The SQD representative claimed she will from now on be more persistent in obtaining interim reports (due every 6 months), the first big report coming after the present visit. She would also require each teacher to produce self-evaluation reports, which so far has not been practiced regularly enough. The SQD claimed to have been strongly involved in programme preparation and the establishment of the SER procedures, as well as in the preparation of the document. They were just “starting to see what are the challenges” and are mostly “trying to understand what should be done and how to be better”.

The Review Team could not confirm that the evaluation and improvement processes involved stakeholders. Social partners were so far not considerably included, students were consulted merely informally (see above). The social partners confirmed that they were in informal contact with the programme coordinator, some even with one of the teachers – however any evidence of a consistent impact on evaluation of the course on the side of social partners could not be confirmed. However the team reviewed one teacher’s “report on the artistic/research work” (presented in Lithuanian original) that includes “*research publications, artistic and teaching activity, participation at conferences, supervision of graduation theses/projects, and membership in professional associations, etc.*” (SER, p.37), but could not detect evidence of its follow-up on programme level, or confirm positive impact on that teacher’s career. A broader or development-integrated usage of such a document could not be confirmed.

The SER (p. 36) states the current social partners of Klaipėda Faculty to be: “Klaipėda Municipality (and its cultural institutions, including the arts section of Klaipėda Public Library, Klaipėda Cultural Communications Centre, etc.), LDM P. Domšaičio picture gallery, Klaipėda section of Lithuanian Artists’ Association and its gallery, etc.”, however at the interview three representatives were present only: a representative of a local gallery, a representative of an association of photographers, and a representative of a local culture center.

The Review Team agree that the internal quality assurance measures are in part effective. These processes appear to be mostly informal and allow for a minimal day-to-day reaction to emerging issues. However these processes are not documented (apart from the

presented SER), their effectiveness and efficiency is unsatisfactory, the quality loop is far from being closed. Even though the SER claims that “*The study committee is systematically consulted by employees of VAA Study Quality Department*” (SER, p37), the Review Team could not find evidence on such a process. According to the management the further running of the programme will depend on the directors of the VAA. The management and the teachers agreed that the programme is still not well known in the region. The consensual opinion of all stakeholders interviewed was that the school would need to be more present and pro-active in Klaipeda cultural life, as currently they are not. They see a possibility for this to happen, and would support this, since they all need such graduates and think they would be well employable.

III. RECOMMENDATIONS

1. The Review Team recommends a thorough review of the **aims of the programme** (including its title) and revision of these to provide clarity and consistency with regional needs and realistic implementation possibilities, to make the programme a nationally distinctive offer with specific, recognisable features to attract students from the entire country.
2. The Review Team recommends a thorough review and revision of the entire set of **learning outcomes** to ensure their consistency and clarity; to map them more clearly and consistently across all course descriptions; to consistently involve stakeholders into programme design and implementation.
3. The Review Team recommends the development of a system of ownership of **course unit descriptions** with both management and teachers to ensure consistency of content and quality of the entire curriculum.
4. The Review Team recommends the introduction of a system to ensure **permanence of full-time staff** specifically for this programme.
5. The Review Team recommend the strategic development of a **staff-support and-development system**, focus particularly on fostering pedagogical skills.
6. The Review Team recommends strategic and monitored **investment into both facilities and equipment**, used specifically for the programme.
7. The Review Team recommends that consistent actions are taken to reduce the risks to health and safety and the risks posed to student learning, coming from current ad-hoc arrangements of using external facilities and part-time teacher-owned equipment for regular tuition.
8. The Review Team recommends the introduction of a systematic and formal approach to **student support** across all key areas.

9. The Review Team recommends procedures be put in place to ensure that all students and all teachers (full-time and part-time) understand **assessment processes, criteria and course implementation procedures**, as linked to the curriculum.
10. The Review Team recommends immediate action to address the inadequate and unsatisfactory **programme-management arrangement**, which is currently reliant on one highly committed individual in urgent need of formal recognition of this full-time role and competencies (of programme leader).
11. The Review Team recommends the implementation of a centrally (VAA) supported **strategy and action-plan for all key quality aspects of this programme** which is to be strictly monitored.
12. The Review Team recommend closer **involvement of the programme into the cultural life** of Klaipeda and the region, especially as manifested in programme implementation and the employability of graduates.
13. The Review Team recommend the development of a consistent, action-plan based **promotion of the programme** and the dissemination of its impacts, attracting high-quality enrolments primarily from the region, but also from across the country, and abroad.

IV. SUMMARY

Despite a number of drafting errors, omissions and inconsistencies in the documentation provided, the Review Team could complement the findings in the thorough interviews with all stakeholders (apart from alumni, as there are none yet) as well as in the site visits, to arrive at the following conclusions:

The Review Team noted that there are currently no full time lecturing staff attached to this programme, and that there is a clear need for full-time pedagogically trained staff to become involved. Student support systems need to be further developed in terms of transparent and objective protocols, as student support currently appears to be based on student interaction with individual staff. This works well where staff and student relationships are strong, but student support would strongly benefit from a more systematic and formal approach. Learning facilities and resources are not adequate for the effective running of the programme, they need strategic investment to ensure growth. The Review Team noted the ad-hoc arrangements for the use of external facilities and hold that this may pose serious threat to students and to the academy. Students were unclear on some components of assessment and some lecturers appeared unclear on this too. Clearly defined and formalised programme management roles are not yet in place, which poses a serious threat to the further development of the programme. The Review Team met social partners, who do not currently feel involved in programme development, however they were strongly supportive of the need for the programme. They expressed readiness for greater involvement in the development of the programme by contributing their skills and knowledge. The social partners stated that the Faculty and the programme need to be more clearly proactive and present in the cultural life of Klaipeda, claiming there would be good prospects for employment of programme graduates in the area. The Review Team noted positive regional aspirations of the programme, but would suggest to move away from a purely regional perspective if the program is to grow.

Finally, the Review Team understands and supports its regional aspirations, but does not believe that the programme in its present state and evident trends can provide sufficient quality and positive impact across all of the evaluation areas. The Review Team encourages the VAA to start a revised programme anew, recommending to thoroughly rethink and redesign all aspects of the programme, building on the existing resources of a highly committed programme leader and enthusiastic teachers, as well as the positively engaged social partners and the broader institutional context.

V. GENERAL ASSESSMENT

The study programme *Contemporary art and media* (state code – 612W63002) at Vilnius Academy of Arts is given **negative** evaluation.

Study programme assessment in points by evaluation areas.

No.	Evaluation Area	Evaluation of an area in points*
1.	Programme aims and learning outcomes	1
2.	Curriculum design	2
3.	Teaching staff	2
4.	Facilities and learning resources	1
5.	Study process and students' performance assessment	2
6.	Programme management	1
	Total:	9

*1 (unsatisfactory) - there are essential shortcomings that must be eliminated;

2 (satisfactory) - meets the established minimum requirements, needs improvement;

3 (good) - the field develops systematically, has distinctive features;

4 (very good) - the field is exceptionally good.

Grupės vadovas:

Team leader:

Annie Doona

Grupės nariai:

Team members:

Peter Purg

David Quin

Mika Ritalahti

Vilma Samulionytė

Julija Paulauskaitė

Vertimas iš anglų kalbos

**VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJOS PIRMOSIOS PAKOPOS STUDIJŲ PROGRAMOS
ŠIUOLAIKINIS MENAS IR MEDIJOS (VALSTYBINIS KODAS –612W63002) 2015-12-31
EKSPERTINIO VERTINIMO IŠVADOS NR. SV4-382**

STUDIJŲ KOKYBĖS VERTINIMO CENTRAS

Vilniaus dailės akademijos
STUDIJŲ PROGRAMOS
ŠIUOLAIKINIS MENAS IR MEDIJOS
(*valstybinis kodas – 612W63002*)
VERTINIMO IŠVADOS

EVALUATION REPORT
OF CONTEMPORARY ART AND MEDIA
(*state code -612W63002*)
STUDY PROGRAMME
at Vilnius Academy of Arts

Experts' team:

- 1. Dr Annie Doona (team leader) academic,**
- 2. Mika Ritalahti academic,**
- 3. Dr Peter Purg academic,**
- 4. David Quin academic,**
- 5. Vilma Samulionyte representative of social partners'**
- 6. Julija Paulauskaite students' representative.**

Evaluation coordinator -

Ms Natalja Bogdanava

Išvados parengtos anglų kalba
Report language – English

Studijų kokybės vertinimo centras

DUOMENYS APIE ĮVERTINTĄ PROGRAMĄ

Studijų programos pavadinimas	<i>Šiuolaikinis menas ir medijos</i>
Valstybinis kodas	612W63002
Studijų sritis	Menai
Studijų kryptis	Fotografija ir medijos
Studijų programos rūšis	Universitetinės studijos
Studijų pakopa	Pirmoji
Studijų forma (trukmė metais)	Nuolatinė (4 metai)
Studijų programos apimtis kreditais	240
Suteikiamas laipsnis ir (ar) profesinė kvalifikacija	Medijų meno bakalauras
Studijų programos įregistravimo data	2013-06-11

INFORMATION ON EVALUATED STUDY PROGRAMME

Title of the study programme	<i>Contemporary Art and Media</i>
State code	612W63002
Study area	Arts
Study field	Photography and Media
Type of the study programme	University
Study cycle	First
Study mode (length in years)	Full-time (4 year)
Volume of the study programme in credits	240
Degree and (or) professional qualifications awarded	Bachelor of media art
Date of registration of the study programme	11 June 2013

© Studijų kokybės vertinimo centras
The Centre for Quality Assessment in Higher Education

TURINYS

I. ĮVADAS	30
1.1. Vertinimo proceso kontekstas	30
1.2. Bendra informacija	30
1.3. Informacija apie aukštąją mokyklą / fakultetą / studijų kryptį / papildoma informacija	30
1.4. Ekspertų grupė.....	31
II. PROGRAMOS ANALIZĖ	32
2.1. Programos tikslai ir studijų rezultatai	32
2.2. Programos sandara.....	36
2.3. Personalias	38
2.4. Materialieji ištekliai	40
2.5. Studijų eiga ir jos vertinimas	42
2.6. Programos vadyba	45
III. REKOMENDACIJOS	48
IV. SANTRAUKA	50
V. BENDRASIS ĮVERTINIMAS	51

I. ĮVADAS

1.1. Vertinimo proceso kontekstas

Vykdomų studijų programų vertinimas vykdomas vadovaujantis Studijų kokybės vertinimo centro (toliau – SKVC) direktoriaus 2010 m. gruodžio 20 d. įsakymu patvirtinta Vykdomų studijų programų vertinimo metodika (toliau – Metodika).

Vertinimo tikslas padėti aukštosioms mokykloms nuolat tobulinti savo studijų programas bei informuoti visuomenę apie studijų kokybę.

Vertinimo procesą sudaro šie pagrindiniai etapai: 1) savianalizė, kurios pagrindu aukštoji mokykla parengia savianalizės suvestinę; 2) ekspertų grupės vizitas į aukštąją mokyklą; 3) vertinimo išvadų parengimas ir jų viešas paskelbimas; 4) paskesnė veikla.

Vadovaudamasis studijų programos išorinio vertinimo išvadamis SKVC priima sprendimą dėl studijų programos akreditavimo 6 arba 3 metams. Jeigu studijų programos vertinimo išvados yra neigiamos, programa neakredituojama.

Programa **akredituojama 6 metams**, jeigu visos vertinamosios sritys yra įvertintos „labai gerai“ (4 balai) arba „gerai“ (3 balai).

Programa **akredituojama 3 metams**, jeigu nei viena vertinamoji sritis nėra įvertinta „nepatenkinamai“ (1 balas).

Programa **neakredituojama**, jeigu bent viena vertinamoji sritis yra įvertinama „nepatenkinamai“ (1 balas).

1.2. Bendra informacija

Aukštoji mokykla vertinimui pateikė SKVC Metodikoje nurodytus vertinimui reikalingus dokumentus. Kartu su savianalizės suvestine ir priedais prieš, per ir (ar) po vizito aukštoji mokykla pateikė šiuos papildomus dokumentus:

Nr.	Dokumento pavadinimas
1	Vieno dėstytojo CV (anglų k.)
2	Vieno dėstytojo metinės veiklos ataskaitos pavyzdys (lietuvių k.)
3	VDA studijų programų komiteto nuostatai
4	VDA grįžtamojo ryšio sistemos aprašas

1.3. Informacija apie aukštąją mokyklą / fakultetą / studijų kryptį / papildoma informacija

Vilniaus dailės akademijos (toliau VDA) pagrindinė veikla – visų studijų pakopų universitetinių studijų programų įgyvendinimas, meniniai ir moksliniai tyrimai, taip pat eksperimentinė (socialinė, kultūrinė) ir technologinė plėtra. VDA bendruomenė save apibūdina

kaip vizualinio meno švietimo institucija, pabrėžia savo socialiai orientuotą ir itin kvalifikuotą meninį pedagoginį personalą ir ypatingą dėmesį, skiriamą naujosioms su menu susijusioms technologijoms. Svarbiausias įstaigos tikslas – parengti rinkoje pritampančius, itin profesionalius menininkus.

Nuo 2013 m. VDA Klaipėdos fakultete buvo vykdomos 5 bakalauro (architektūros, grafinio dizaino, interjero dizaino, šiuolaikinio meno ir medijų bei vizualinio dizaino) ir viena magistro (vizualinio dizaino) studijų programa. Fakultetas tapo „neatskiriama Klaipėdos miesto ir regiono kultūrinio gyvenimo dalimi“, reprezentuojančia „svarbų Vakarų Lietuvos regiono menų studijų centrą“ (SS 6 p.).

1.4. Ekspertų grupė

Ekspertų grupė sudaryta vadovaujantis SKVC direktoriaus 2011 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. 1-01-151 patvirtintu Ekspertų atrankos aprašu. Ekspertų grupės vizitas į aukštąją mokyklą vyko 2015 m. spalio 7 d.

- 1. Dr. Annie Doona (grupės vadovė),** *Dún Laoghaire meno, dizaino ir technologijos instituto prezidentė, Airija.*
- 2. Mr. Mika Ritalahti,** „*Silva Mysterium Oy*“ *prodiuseris ir vykdomasis direktorius, Suomija.*
- 3. Dr. Peter Purg,** *Nova Gorica universiteto profesorius, SQAA vertintojas, Slovėnija.*
- 4. Mr. David Quin,** *Dún Laoghaire meno, dizaino ir technologijos instituto dėstytojas, Airija.*
- 5. Ms. Vilma Samulionytė,** *fotografė, Lietuvos fotomenininkų sąjungos valdybos kuratorė-projektų vadovė ir sekretorė, Lietuva.*
- 6. Ms. Julija Paulauskaitė,** *Kauno technologijos universiteto studijų programos Medijų*

II. PROGRAMOS ANALIZĖ

2.1. Programos tikslai ir studijų rezultatai

Ekspertų grupė sutarė, kad programos tikslai ir numatomi studijų rezultatai yra per plačiai ir nepakankamai apibrėžti, net jei viešai skelbiami. Programos išdėstymas nėra pakankamai suderintas su absolventų profiliu. Pokalbių metu programos vadovybė teigė, kad net jei regione trūksta menininkų, jie programos apraše vengia vartoti žodį „menininkas“, nes kultūros vadybininkų ir vykdytojų trūksta net labiau nei menininkų. Programos vadovybė tikino, kad programa regionui ugdė „plataus spektro specialistus“, tokį poreikį taip pat patvirtino socialiniai partneriai, tačiau ekspertų grupė laikosi požiūrio, kad dabartiniai programos tikslai šio poreikio netenkina. Tai ypač akivaizdu studijų rezultatuose, kuriuose viskas paprastai išvardyta papunkčiui (vietoj apibendrintų atskirų dalykų rezultatų juose tiesiog papildomai išvardijami asmeniniai gebėjimai ar žinios), kurie tiesiog neaiškiai siejami su studijų dalykais (būtent susiję su „*Igytomis žiniomis ir jų taikymu*“ ir „*Specialiaisiais gebėjimais*“, kelios neaiškios formuluotės, pvz., „meninės veiklos teisinė sistema“, „kitų menininkų eksperimentinių rezultatų apibendrinimas“, „tinkamai taikyti atitinkamas išraiškos priemonės, metodus ir technikas“ ir kt. (SS 10–13 p.). Todėl atrodo, kad studijų rezultatai nėra pakankamai diferencijuojami viduje, kad užtikrintų vienodą sąsają su programos struktūra (dalykų aprašais). Kelių studijų dalykų aprašuose studijų rezultatai nėra aiškiai išdėstyti (ar apibrėžiami jų tikslai) (2 priedas), jų žymėjimas nėra aiškus, ypač studentams ir dėstytojams, kurie pokalbio metu nelabai ką galėjo pasakyti apie šį programos aspektą: 2 priede atskleidžiama, kad studijų dalykams netolygiai priskiriami rezultatai, pvz., „Filosofijos ir meno teorijos įvadas“, „Fotografijos ir technologijos pagrindai“ ar „Fotografijos teorija ir istorija“, arba „Fotografinė raiška (vaizdo ir technologijos santykis)“ dalykų studijų rezultatai tarpusavyje labai nedaug skiriasi, o, pavyzdžiui, dalyko „Vizualinė kalba ir komunikacija (programos įvadas)“ rezultatai skiriasi. Be to, „Studijų praktikoje“ minimas tik 1 studijų rezultatas „*Igyti profesinio suvokimo ir žinių apie fotografijos praktiką*“ (nors čia turėtų būti minimas platus dalykų ir sričių spektras); dalyko „Vaizdo meno teorija“ ir „Filmo teorija“ rezultatai įvardyti labai neaiškiai, o prie dalyko „Filmų teorija ir praktika“ iš viso nėra minima jokių rezultatų (tuščiaje lentelės langelyje žymimas tik įvertinimas ir dėstymo metodai). Kituose studijų dalykų aprašuose, pridedamuose prie šio dokumento (2 priede), „Studijų dalyko / modulio programa“ studijų rezultatai iš viso neminimi. Tai prieštarauja dėstytojams, kurie teigė, kad tai atitiko programos tikslus: vienas iš dviejų studentų antrakursių siekia tapti „menininku“, o kitas programos metu akivaizdžiai siekia tobulinti techninius gebėjimus. Dėstytojų manymu, programos turinyje pasirenkamieji ir privalomieji dalykai parinkti taip, kad jau per pirmuosius dvejus metus teiktų pakankamai techninių įgūdžių ir specifinių medijų pasirinkimų, kad studentai gerai išmoktų visas sritis.

Trečiame ir ketvirtame kursuose jie gali šiose srityse specializuotis, valdymo temos atsiranda trečiaisiais ir ketvirtaisiais metais; socialiniai partneriai patvirtino, kad tai – tinkamas metas. Pastarieji nesutarė ir atskirai negalėjo nuspręsti, ar programa rengia menininkus, kuratorius ar labiau meno vadybininkus. Šioms išvadoms gana priešinga informacija pateikiama SS, kur teigiama, kad programa „*siekiamo parengti šiuolaikinio meno specialistus, kurie vykdydami savo kūrybinę veiklą gebės koordinuoti svarbią turinio esmę, vizualinių ir erdvinių metodų pagrįstumą bei idėjos atskleidimo priemones, taip pat valdymo praktiką dėl tolesnio kūrybinio darbo integralumo. Todėl ši programa svarbi rengiant menininkus, kurie gebėtų naudotis šiuolaikine meno kalba ir priemonėmis savo kūrybinėje veikloje.*“ (SS 9 p.).

Ekspertų grupė visame SS tekste taip pat pastebėjo keletą rimtų sintaksinių neatitikimų ir semantinių nesuderinamumų, jų galėjo atsirasti dėl prastos vertimo kokybės (taip pat minima pirmiau, aprašant studijų rezultatų apibūrežtis). Į tai reikia atsižvelgti kartu su šia analize.

Ekspertų grupė sutaria, kad programos tikslai ir numatomi studijų rezultatai nėra aiškiai pagrįsti akademiniais reikalavimais ir deramai netenkina visuomenės ir darbo rinkos poreikių. Šalia anksčiau išvardytų studijų rezultatų neatitikimų pokalbių metu paaiškėjo, kad akademiniai reikalavimai pagrindiniams jų vartotojams – dėstytojams ir studentams – nėra aiškūs (išsamiai aprašyta 2.5 dalyje toliau). Dokumentuose, 2 priede, šis teiginys grindžiamas keliais „vertinimo kriterijais“, kurie palyginus tarpusavyje nėra suderinami (pavyzdžiui, 70 % studijų dalyko „Filmų teorija ir praktika“ sudaro paskaitos, filmų peržiūros / diskusijos, 30 % – praktinis projekto įgyvendinimas / techninės konsultacijos, panašiai ir dalykas „Užsienio kalba“ turi išsamią skaičiais išreikštą kriterinę apskaitą, o prie studijų dalyko „Trimatė erdvinė kompozicija“ parašyta tik „Vizualinės medžiagos peržiūra. Inovacijos, idėjų originalumas ir sprendimai“ arba prie studijų dalyko „Vizualinė raiška“ parašyta tik „Užsiėmimų lankomumas. Užduoties kokybiškas atlikimas. Savarankiškų darbų kiekybinis ir kokybinis įgyvendinimas“). Per pokalbius tapo aiškus optimistiškas požiūris į Lietuvos regioninę politiką, akademinis personalas įsitikinęs, kad programa turėtų užtikrinti, jog baigę studijas absolventai liks regione. Kalbintieji asmenys teigė, kad regione ir ypač Klaipėdos mieste vyrauja „meno inkubatoriaus“ aplinka, kurioje studentams siūlomos studijos ir eksponavimo erdvės (jau parengtos), ką iš dalies patvirtino socialiniai partneriai ir studentai (įsteigta prieš metus su eksponavimo centru, šalia fakulteto patalpų), kurias remia savivaldybė. VDA Urbanistinio planavimo ir architektūros fakultetas padeda plėtoti šiuos statinius. Nedidelė studentų grupė patvirtino, kad pagrindinė priežastis, kodėl jie pasirinko šią programą, buvo ta, kad jis yra netoli namų ir dėl finansinių

priežasčių. Vadovybės manymu, studentai taps menininkais ir (arba) kuratoriais, taip pat meno propaguotojais regione, iš dalies dėl to, kad dauguma jų neišgalės išvykti iš Klaipėdos į Vilnių. Vadovybė pabrėžė, kad 100 % šio fakulteto absolventų (kalbėdami taip pat ir apie kitas programas, ne tik konkrečiai apie šią) baigę studijas pasilieka regione, taip pat teigia, kad pagrindinė priežastis, kodėl jie pasirinko šią programą, buvo ta, kad studentai iš regiono negali toli išvykti dėl finansinių priežasčių. Pasak programos vadovės, taip pat siekiama priimti studentus iš šalia esančios Kaliningrado srities, tačiau strategija, kaip pritraukti galimus studentus iš šios srities, liko neaiški. Vienas darbdavys (atstovaujantis kultūros centrui) teigė, kad fakultetui reiktų strategijos, kurioje programa būtų pristatoma kaip programa, kurią baigę absolventai turės daug galimybių įsidarbinti, tačiau vertinimo grupei nei programos vadovybė, nei SS nepateikė jokių įrodymų, kad tokia strategija egzistuoja (vienintelis nurodomas strateginis dokumentas yra „Klaipėdos miesto 2014–2020 m. strateginis plėtros planas“, išnašoje taip pat minima „Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030 m.““, vienintelė nuoroda į kitą strateginį dokumentą http://www.vda.lt/uploads/documents/files/VDA%20dokumentai/VDA_%202011-2020_integruota_pletros_strategija.pdf, jis apibūdinamas kaip „Integruota VDA plėtros strategija 2012–2020 m.“ ir apie kurią niekas neminėjo per pokalbius). 2 iš 3 darbdavių rekomenduotą šią programą kam nors, ką jie gerai pažįsta.

Ekspertų grupė sutaria, kad programos tikslai ir numatomi studijų rezultatai iš dalies atitinka studijų rūšį, pakopą ir kvalifikacijų lygį. SS 7 puslapyje teigiama, kad „*Baigę studijų programą „Šiuolaikinis menas ir medijos“, absolventai gebės savarankiškai dalyvauti šiuolaikinio meno procesuose kaip meno projektų kūrėjai ir (ar) kuratoriai, dirbti įvairiuose kultūriniuose ir kūrybiniuose sektoriuose, vystyti asmeninį kūrybinį verslą ir (ar) tęsti studijas 7 lygmeniu Lietuvoje ir užsienyje*“. Nuoroda į „kuratoriaus“ kompetenciją visoje studijų programoje yra ypač silpna (galėtų būti įtraukta į Medijos kritikos studijų dalyką, kuris minimas SS 9 p., tačiau jo nėra 2 priede) ir toks programos elementas, kuris galėtų prisidėti prie minėtos kompetencijos rengiant projektus (planavimo, vadybos, vertinimo). Tačiau vertinimo grupė teigia, kad studijų programos tikslai apskritai yra per plačiai apibrėžti ir iš dalies nesuderinami pagal sintaksinę išraišką ir semantinę sąsają (ypač iš pradžių įvardyti „įgytos žinios ir jų taikymas“ bei „tyrimo gebėjimai“, perkelti į SS 10 p., žr. pirmoje dalyje išvardytus argumentus). Programoje keliama per daug skirtingų tikslų, todėl būsimiesiems programos kandidatams (kuriuos per pokalbius dėstytojai ir programos vadovybė ekspertų grupei apibūdino kaip potencialius ar standartinius) ir kitiems išorės socialiniams dalininkams greičiausiai bus sunku suprasti, kas siūloma šia programa, ypač dėl absolventų įdarbinimo galimybių. Programos

vadovybė teigė gavusi „kažkiek bendrosios paramos“ iš VDA centrinės vadovybės kuriant studijų turinį. Dėstytojai pritarė, kad svarbiausias programos tikslas – pasiekti, kad studentas jaustųsi kompetentingas pasirinktoje srityje. Apskritai, vertinimo grupė nustatė, kad visame pateiktų numatytųjų studijų rezultatų sąrašė, o ypač 2 priede pateiktuose studijų dalykuose, nėra vieno iš pagrindinių aprašų (kad bakalauro laipsnio programa turi užtikrinti, kad absolventai „būtų ištobulinę mokymosi įgūdžius, būtinus tęsti studijas savarankiškai“, *perkeltas į Europos aukštojo mokslo erdvės kvalifikacijų sąrangos pirmąją pakopą* (pvz., bakalauro laipsnį), susijusią su Europos Sąjungos Europos kvalifikacijų sąrangos 6 lygmeniu).

Programos pavadinimas, numatomi studijų rezultatai, programos turinys ir suteikiama kvalifikacija iš dalies dera tarpusavyje. Vertinimo grupė sutarė, kad programos pavadinimas sujungia dvi sritis, kurios kitoje aplinkoje retai būtų suderinamos akademinėmis sąlygomis: „šiuolaikinis menas“ daugiausiai apibūdinamas pagal su laiku susijusius kriterijus, o jo meninės praktikos (kurios taip apibūdinamos) daugiausiai siejamos su laikotarpiu po Antrojo pasaulinio karo ir ypač XXI amžiaus praktikomis, o „medija“ siejama su technologijomis, technika ar terpe. Dėl to klaidingi galima suprasti, kad programos metu nagrinėjami bendri šių dviejų sričių taškai, tačiau numatomų studijų rezultatų ir programos sandaros analizė rodo, kad joje taip pat nagrinėjamos ankstesnio istorinio laikotarpio meninės praktikos, keli platesni meno ir humanitariniai dalykai (pvz., filosofija) ir platus su naujomis medijomis susijęs kursas, kuriame mokoma apie dvimatę ar trimatę grafiką, filmus ir kt. Tik dviejuose iš 2 priede išvardytų studijų dalykų pavadinimų yra žodis „fotografija“, o žodžio „menas“ nėra nė viename iš jų. Programos vadovybė teigė, kad pasaulyje nėra kitos programos tokiu pačiu pavadinimu arba kuri turėtų panašius numatomus studijų rezultatus. Svarbiausia priežastis, kodėl žodis „medijos“ buvo įtrauktas į programos pavadinimą, gali būti absolvento darbo profilis *„įvairiuose kultūrinuose ir kūrybiniuose sektoriuose, individualaus kūrybinio verslo kūrimas“* (SS 7 p.). Keliose SS vietose (pvz., 21 p.) *„šiuolaikinio meno ir medijos“* sritis apibūdinama kaip viena bendra sritis, apie kurią, kita vertus, nebuvo kalbama diskusijose su visais socialiniais dalininkais. Ekspertų grupė pastebėjo keletą rimtų skirtumų išreiškiant tikslus (žr. pirmiau), taip pat ir kalbant apie programos turinį (žr. toliau ir studijų dalyko aprašus). Be to, SS 1 lentelėje aprašomi keli dalykai, kurių nėra 2 priede, pvz., iš pagrindinių dalykų: „Medijos kritika“ ar „Miesto studijos“, ar iš pasirenkamųjų dalykų: „Kultūros semiotika“, „Subkultūrų studijos ir technologijų filosofija“. 2 priede minima tik 16 studijų dalykų, o 1 lentelėje pateikiama bent 30 ar daugiau dalykų, kurių kilmė SS nepaaiškinta.

2.2. Programos sandara

Ekspertų grupė sutinka, kad programos sandara iš esmės atitinka pagrindinius teisės aktų reikalavimus. Pakeitimų protokole yra vienas didelis neatitikimas: „Teoriniai dalykai buvo minimaliai pakeisti. Studijų dalykas „Filosofijos“ buvo papildytas ir jo pavadinimas pakeistas į „Filosofijos ir meno teorijos įvadą“ (SS 18 p.). Tačiau šis kurso aprašas (11 p. studijų dalykų aprašai) neturi jokios bibliografijos, kuri būtų susijusi su meno sritimi, ir turinys nėra susijęs su meno teorija, o tik su filosofija. Be to, „*Studijų dalykas „Medijų filosofija“ (4 semestras, 3 kreditai) buvo sujungtas su studijų dalyku „Medijos ir identitetas“ (5 semestras, 3 kreditai) į 6 kreditų modulį „Medijų filosofija ir identitetas“, dėstomą 4 semestrą“* (SS 18 p.). Ekspertų grupė negalėjo tiksliai nustatyti, pagal kokius duomenis tai buvo padaryta (vadovybė minėjo tik žodinius susitarimus) ir ar dar kokie nors dokumentai be SS yra sudaryti dėl šių pokyčių. SS teigiama, kad „*atsižvelgiant į pirmosios programos studentų ir dėstytojų pastebėjimus ir pasiūlymus, jau po pirmojo semestro buvo įvesti tam tikri studijų programos pakeitimai per antrąjį semestrą ir taip pat buvo pristatyti kitų akademinų metų programos pakeitimai“* (SS, 18 p.).

PASTABA DĖL LEKSIKOS: Ekspertų grupė pastebėjo, kad programos moduliuose vyrauja dideli neatitikimai – modulių teikiamų kreditų skaičius neatitinka teisinių reikalavimų. Pagal „Laipsnį suteikiančių pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų programų bendrųjų reikalavimų aprašą“, kiekvieno modulio apimtis turi būti 10 kreditų, o čia suteikiami tik 6, žr. SS 18 ir 16 p. aprašytus modulius. Vertinimo grupės teigimu, terminai „dalykas“, „dalyko modulis“ ir „modulis“ yra vartojami nenuosekliai, nes šie terminai visoje savianalizės suvestinėje vartojami pakaitomis, pvz., SS 1 lentelėje: „*Studijų dalykai (moduliai)*“, nors paprastai kalbant apie studijų turinį profesinėje kalboje terminai „dalykas“ ir „modulis“ skiriasi. Be to, SS 14 puslapyje rašoma: „Numatomi studijų rezultatai yra glaudžiai siejami su *studijų dalykų (modulių)* turiniu, studijų procesais ir vertinimo kriterijais“. Ši formuluotė visoje savianalizės suvestinėje yra vartojama du kartus dažniau. Kitas pavyzdys: „*Modulis „Fotografijos technologijos ir raiška“ buvo suskirstytas į tokius modulius: „Fotografijos pagrindai ir technologijos“ pirmąjį semestrą ir „Fotografinė raiška“ („Vaizdo ir technologijos santykis fotografijoje“) antrąjį semestrą“*. Dar vienas termino vartojimo atvejis, kai termino reikšmė visiškai nebeaiški: „Programos informacinė bazė. Programos koordinatorius saugo visus su programos įgyvendinimu susijusius dokumentus, pvz., VDA Senato ir Klaipėdos fakulteto tarybos sprendimus, susirinkimų protokolus, studentų sąrašus, priėmimo taisykles, studijų knygeles, *studijų modulių* tvarkaraščius, bendradarbiavimo sutartis su socialiniais partneriais“. Todėl ekspertų grupė suprato, kad „studijų dalykas“ ir „modulis“ šiame kontekste yra semantiškai identiški ir tradiciškai reiškia terminą „studijų dalykas“.

Vertinimo grupė sutinka, kad studijų dalykų aprašuose galima rasti keletą trūkumų. Kai kurie modulio aprašai neturi dalies „Studijų dalyko (modulio) numatomi studijų rezultatai“, kuri yra daugelyje aprašų (pvz., „Vaizdo raiška ir technologijos“, 31 p.; per pokalbį šio studijų dalyko dėstytojas teigė, kad ne jis sukūrė šį studijų dalyką, bet jis kalbėjo su programos vadove prieš pradėdamas dėstyti, jo teigimu, šio studijų dalyko įgyvendinimas pirmaisiais metais buvo „gana eksperimentinis“ ir kad jam „buvo suteikta laisvė“ dalyką dėstyti savo nuožiūra; iš studentų vertinimo grupė sužinojo, kad studijų dalyko įgyvendinimas maždaug atitinka apibrėžtus tikslus).

Studijų dalykų aprašų dokumentai yra nenuoseklūs, nes kai kurie studijų dalykai neturi nustatytų tikslų ar anotacijų, taip pat nenurodomos vertinimo taisyklės (pvz., „Kompiuterinės technologijos“ (*Photoshop / 3d / vaizdo programavimas*) 32 p.), o kelių kitų studijų dalykų aprašai yra išsamūs ir detalai išdėstomi numatomų studijų rezultatų apibrėžimai (pvz., 15 p.: „Fotografijos teorija ir istorija“). Per pokalbį dekanas patvirtino, kad jis žino apie šias „smulkias klaidas“ ir supranta, kad yra už tai atsakingas. Kai kurie aprašai buvo sudaryti vėliau, rengiant SS, todėl jis negalėjo jų nuosekliai patikrinti. Programos taryba renkasi kasmet tvirtinti studijų dalykų aprašų, o šiemet tarybos nariai dar nebuvo susirinkę. Dekano manymu, tai yra pagrindinė priežastis, kodėl studijų dalyko aprašai nebuvo išsamūs tuo metu, kai lankėsi ekspertai. Apklausti dėstytojai nedalyvavo sudarant ar keičiant studijų turinį. Kuriant programą su apklaustais išorės socialiniais dalininkais buvo konsultuojamasi neformaliai, tik su vienu (parodų salės atstovu) buvo tariamasi oficialiau.

Ekspertų grupė negalėjo visiškai įvertinti modulių aprašų, nes kai kurios studijų dalykų aprašų dalys (greičiausiai) nebuvo visiškai išverstos. Pavyzdžiui, 21 p. rašoma: „*Reinforce the creative skills of the plane and bring them graphically kompozicinius by modifying the apimties and frontalias, to move into the forms layouts, carried out the construction of geospatial from white vatmano*“. **Kitu atžvilgiu, studijų dalykai ir (ar) moduliai (neįskaitant pirmiau minėtų nenuoseklumų) išdėstyti nuosekliai, jų temos nesikartoja; dalykų ir (ar) modulių turinys daugiausiai atitinka studijų rūšį ir pakopą.**

Vertinimo grupė sutaria, kad dalykų (modulių) turinys ir metodai minimaliai leidžia pasiekti numatomus studijų rezultatus. „*Studijų programų ir laipsnį suteikiančių studijų rezultatų koreliacija su numatomais studijų ir studijų dalykų (modulių) rezultatais*“ (SS 10 p.) lentelėje nurodytas žemas diferenciacijos lygis, nes dauguma studijų dalykų yra susiję su daugeliu studijų rezultatų.

Ekspertų grupė sutaria, kad programos apimtis yra greičiausiai pakankama studijų rezultatams pasiekti. 4 metus trunkančiai ir 240 ECTS kreditų programai siūlomų bendrųjų studijų dalykų apimtis gali pasirodyti per maža (mažiausiai tik 15 ECTS) palyginus su studijų kryptimi susijusiais kreditais (mažiausiai 165). Bendrą tikimybę sumažina tas faktas, kad buvo pateikta tik 16 išsamių studijų dalyko aprašų, darant prielaidą, kad kiti dar nebuvo pakankamai aprašyti, nors jie ir pateikiami SS 3 lentelėje (16 p.), kurioje pateikiama daug daugiau studijų dalykų, kurie akivaizdžiai susiję su kitomis programomis arba dar kuriami.

Programos turinys atitinka kai kuriuos naujausius mokslo, meno ir technologijų pasiekimus, sprendžiant pagal išteklius ir studijų rezultatų ar tikslų aprašymus (kuriuos gavo ir suprato ekspertų grupė), kurie itin susiję su studijų dalykais, susijusiais su dvimatėmis ir trimatėmis kompozicijomis, fotografija ir filmais. Šiuose studijų dalykų aprašuose su susijusiais numatomais studijų rezultatais dažnai mini kursinį darbą ir užduotis, atitinkančias šiuolaikinius realios darbo rinkos poreikius, kuo vertinimo grupė įsitikino apsilankymo metu kalbėdama su dėstytojais, socialiniais partneriais ir pamatę studentų sukurtus darbus. Studijų dalykai, susiję su meno istorija, filosofija ir kitais humanitariniais mokslais pagrįsti gana sena bibliografija.

2.3. Personalas

Ekspertų grupė sutaria, kad programai vykdyti pasitelkiamas personalas atitinka teisės aktų reikalavimus. Tačiau vertinimo grupė atkreipia dėmesį į tai, jog tik vienas iš apklaustų dėstytojų lankė pedagoginius mokymo kursus už VDA ribų. Fakultetas dėstytojams šiuo metu nesūlo jokių mokymo galimybių, tačiau pokalbio metu buvo teigiama, kad artimoje ateityje planuojama jas teikti (tam įrodyti nebuvo pateikta jokių dokumentų). Dėstytojai neišreiškė didelio susidomėjimo pedagoginių įgūdžių tobulinimo galimybėmis, daugiausiai dėl to, kad jie įdarbinti ne visą darbo dieną ir dėl to, kad studentų yra labai nedaug, todėl dėstoma individualiai. Kaip minėjo studentai ir buvo įsitikinta per pokalbius, dėstančiojo personalo nėra daug, dėl to ekspertų grupė susidarė bendrą įspūdį, kad studijų programoje yra per mažai personalo. Tačiau tai gali pasikeisti, jei bus realizuota galimybė pasirinkti studijų dalykus studentams iš kitų studijų programų (kaip minėjo vadovybė) ir padidintas priimamų studentų skaičius.

Dėstytojų kvalifikacija yra tinkama numatomiems jų dėstomo studijų dalyko studijų rezultatams pasiekti, tačiau bendras personalo skaičius nėra tinkamas, taip pat nebuvo pateikta jokių įrodymų nei apie visą programos personalo prieinamumą, nei apie

jų kvalifikaciją. Studentai sutiko, kad studijų programą dėstantys dėstytojai nėra nacionaliniu lygiu pripažinti menininkai, tačiau vietos lygmeniu yra pakankamai gerai žinomi. Vertinimo grupė peržiūrėjusi pateiktus dėstytojų CV (iš viso tik 6 žmonių) gali tai patvirtinti. Ateityje vadovybė ketina „*įsteigti medijos laboratorijos administratoriaus etatą*“ (SS 22 p.) (ekspertų grupės manymu, tai turėtų būti padaryta skubiai), tačiau per pokalbius šiam teiginiui patvirtinti nebuvo pateikta jokių įrodymų. Dėstytojai patys valdė (ar netgi teikė (žr. informaciją toliau)) savo medijos įrangą ir kitus išteklius, kas buvo patvirtinta per visus pokalbius ir materialiujų išteklių apžiūros vizitą. 4 priede buvo pateikti tik 6 dėstytojų CV ir daugelyje jų buvo pateikta tik labai trumpa informacija (taip vadinama „biografinės pastabos“ formatu), o tai ekspertų grupei pasirodė nepakankamai, net atsižvelgiant į tai, kad programa dar tebevystoma. Vienintelis pateiktas CV, kurį galima vertinti kaip visiškai gerą ir atitinkantį šią sritį, buvo programos koordinatorės gyvenimo aprašymas, kurios profesinė kompetencija buvo patvirtinta ir per pokalbius.

Šiuo metu dėstytojų skaičius yra vos pakankamas numatomiems studijų rezultatams pasiekti. „*Numatoma, kad programoje skirtingais krūviais dėstys apie 30 dėstytojų. 15 iš jų bus dabartiniai VDA dėstytojai*“ (SS 20 p.). Dėstytojai ir vadovybė minėjo, kad šiuo metu programoje aktyviai dirba 7–9 dėstytojai, nors pateiktame dėstytojų sąrašė (3 priede) nurodyti 26 dėstytojai – daugelis jų dėsto fakultete, tačiau ne šioje programoje (ir kaip minėta anksčiau, buvo pateikta tik 6 dėstytojų CV, iš kurių tik programos koordinatorės gyvenimo aprašyme nurodoma su studijų dalyku susijusi kompetencija). Nė vienas iš apklaustų dėstytojų šioje programoje nedirba visą darbo dieną, daugelis jų tik 20 ar 30 %. Jiems nekyla problemų derinant tvarkaraščius ir kitus šios studijų programos dėstymo išteklius. Ekspertų grupė mano, kad pateikti įrodymai ir fakulteto vadovybės požiūris į būsimas dėstytojų įdarbinimo tendencijas neprideda prie stabilaus šios programos vykdymo.

Dėstytojų kaita užtikrintų tinkamą programos vykdymą, tačiau tokie procesai nebuvo vykdomi, nes dėstytojų grupė vis dar renkama. Programos vadovė *Šiuolaikinio meno ir medijų* studijų programoje (612W63002) dirba tik dalį dienos ir šiuo metu dėsto kitose VDA Klaipėdos fakulteto programose. Programos vadovė supranta, kad nuo kitų metų (programos 3 metų) ji dėstys *Šiuolaikinio meno ir medijų* programą. Šiuo metu už jos vadovavimą programai nėra mokama ir iki šiol aiškiai nėra nustatytas (įskaitant ir programos sandaros kūrimą) ar oficialiai įformintas jos ne visos darbo dienos darbas šioje programoje. Net jos dabartinių pareigų, susijusių su *Šiuolaikinio meno ir medijų programa*, darbo valandos nėra aiškiai paskirstytos. Tačiau ji neoficialiai susitinka su studentais ir juos kuruoja, kad užtikrintų sklandų

programos koordinavimą. Jos teigimu, tai kol kas yra „tik pavadinimas“ ir ji tai daro „savo noru“. Ji reklamuoja programą regiono vidurinėse mokyklose, koordinuoja dėstytojus, kuria tvarkaraštį ir studijų planą bei prižiūri svetainę. Vadovybė teigė, kad ši, ekspertų grupės požiūriu, rizikinga perkrovos problema bus iš esmės išspręsta, kai programoje mokysis 20 ar 30 studentų.

Aukštoji mokykla sudaro labai ribotas sąlygas dėstytojų profesiniam tobulėjimui reikalingam programos vykdymui. Dėstytojai žino apie „Erasmus“, tačiau teigia, kad neturi laiko keliauti. Apklausti asmenys dar nevažiavo į užsienį pagal programą, atrodo, kad daugiausiai dėl to, kad jie įdarbinami ne visą darbo dieną. Kaip jau minėta anksčiau, dėstytojams nesiūlomi jokie fakultete organizuojami mokymo kursai apie pedagoginius ar didaktinius įgūdžius ir jie nėra skatinami ar motyvuojami mokytis savarankiškai (ne fakultete). Vadovybė nesvarstė apie dėstytojų psichologinę savijautą ir socialinę gerovę, ir sprendžiant iš pokalbių, dėstytojai tokios pagalbos ir neieško.

Programos dėstytojai, kurie buvo sąrašė ir dalyvavo pokalbiuose, vykdo mokslinius tyrimus ir meninę veiklą, tiesiogiai susijusią su analizuojama programa, iš to buvo pateikti įrodymai. Programoje dalyvaujantys dėstytojai aktyviai veikia vietos aplinkoje, apskritai, už Klaipėdos regiono ribų jie nėra pripažinti menininkai ar autoriai. Šiuo metu programoje dirbančių dėstytojų mokslinių tyrimų profilis nėra platus, tačiau kitos programos dėstytojai (dėstysiantys šioje programoje vėliau) gali tai kompensuoti. Dėstytojai asmeniškai reklamuoja programą, iš dalies regione veikdami kaip menininkai ar profesionalūs medijos kūrėjai. Išorės socialiniai dalininkai pritarė, kad programa gali gyvuoti tik tada, jei į ją gerai žinomos, stiprios asmenybės ir aukštos kokybės dėstytojai pritrauktų studentų, o tai šiuo metu nevyksta. Jie patarė fakultetui pasidomėti kūrybinių industrijų sektoriumi ir pritraukti jo absolventus kaip galimus dėstytojus ar asistentus.

2.4. Materialieji ištekliai

Ekspertų grupė sutinka, kad studijoms skirtų patalpų dydis / skaičius ir kokybė yra minimaliai tinkami. Studijų patalpų dydis minimaliai tinkamas, tačiau S. Daukanto 16 g. esančių patalpų kokybė vargiai galėtų būti vadinama tinkama (studijos, biblioteka, kompiuterių klasė), kaip teigiama SS (24 p.), ši vieta „nėra tinkama dėstymo reikmėms“. Studijų dalyką „Vaizdo raiška ir technologijos“ dėstantis dėstytojas dažniausiai veda paskaitas savo nuosavoje studijoje, be atlygio už tai; fakulteto personalas lankėsi šiose patalpose ir tikrino jas saugos bei sveikatos aspektais, tačiau ekspertų grupė negalėjo apsilankyti šiose privačiose patalpose ir jai nebuvo pateikta jokia su sveikatos ir saugos užtikrinimu susijusi dokumentacija. Iš to, ką teigė

studentai, tose patalpose nėra jokių saugos instrukcijų, jie taip pat nebuvo supažindinti su sveikatos ir saugumo priemonėmis. Dėstytojas patikino ekspertų grupę, kad patalpos yra itin saugios, net jei jos yra jo privačioje teritorijoje.

Dvi patalpos, Daržų g. 18 ir S. Daukanto g. 16, yra praktiškai gerai susietos (personalo), studentai gali lengvai pereiti iš vienu patalpų į kitas. S. Daukanto g. 16 esančią mažą skaitmeninių technologijų (kompiuterių) klasę (30,67 m²), kurioje yra 10 darbo vietų, studentai vertina kaip gana patogią, tačiau SS (25 p.) įspėjama: „Pagal higienos normas ši klasė yra per maža tokiam darbo vietų skaičiui. Deja, didesnės klasės nėra. Klasė buvo atnaujinta (perdažytos lubos ir sienos, pakeista grindų danga, įrengta nauja apšvietimo sistema), tačiau baldai nėra tinkami darbui su kompiuteriais (stalų ir kėdžių aukščiai nereguliuojami, kėdės – neergonomiškos)“⁶. Vertinimo grupės nustatė, kad kompiuterių klasėje buvo šalta, ji įrengta paskutiniame aukšte gana sename ir prastai prižiūratame pastate; palaikyti šioje erdvėje tinkamą temperatūrą per žiemą greičiausiai būtų didelė problema. Studentai negali kada nori naudotis kompiuterių klase, tik per paskaitas. Abiejose minėtose vietose yra tik vienas projektorius. Fotostudijos pakanka elementariai praktikai ir pratyboms, bet jei studentų skaičius išaugtų, iš karto reiktų daug daugiau erdvės ir įrangos, taip pat ir investicijų į techninę priežiūrą. Spausdinimo patalpos ir įranga yra gera, piešimo studija patalpose Daržų g. 18 gerai įrengta ir prižiūrima. Visomis auditorijomis naudojamos bendrai su kitų programų studentais, todėl šios programos studentai dažniausiai dirba grupėse po 10–12 studentų.

Aplankytose patalpose S. Daukanto g. 16, matomose vietose nebuvo priešgaisrinės saugos iškabų ir instrukcijų (evakuacijos plano), taip pat nuosekliai nebuvo pažymėta atskirų kabinetų paskirtis. Patalpose Daržų g. 18 veikia geros kokybės auditorija su dideliu LCD ekranu ir geromis rodymo galimybėmis, pritaikytomis šiai programai, ji taip pat naudojama kaip programos studentų ir dėstytojų bendruomenės erdvė.

Per pokalbius ir apsilankymą nebuvo patvirtinta, kad studentų darbams kurti ar eksponuoti naudojamos už akademijos ribų esančios parodų erdvės, pvz., galerijos ar studijų erdvės (kaip nurodyta SS 22 p.).

Vertinimo grupė sutinka, kad naudojama įranga studijoms (laboratorinė, kompiuterinė, reikmenys) nėra tinkama ir jos nepakanka. Be 10 kompiuterių darbo vietų ir spausdinimo įrangos dėstytojai daugiausiai naudoja savo nuosavas priemones (ypač fotografijos ir vaizdo). Tokią situaciją galima suvaldyti atsižvelgiant į itin mažą studentų skaičių, tačiau jei studentų daugėtų, studijų programai reiktų daugiau investicijų ir proporcingai didinti išteklius. Dėstytojų naudojamos privačios įrangos draudimo fakultetas neapmoka, nes, vadovybės

manymu, dėstytojai visgi turėtų prisiimti riziką asmeniškai ir investuoti savo lėšas iš „pionieriškų paskatų“.

Dėstytojai pritarė, kad fakulteto teikiama įranga dažniausiai būna netinkama. Jie išreiškė norą turėti daugiau studijų kryptiškai tinkamos įrangos, dėl to jie neseniai raštu kreipėsi į akademijos vadovybę. Kol kas dėstydami jie naudoja savo nuosavą įrangą, ypač dėstydami vaizdo ir fotografijos dalykus. Studentai turi nusipirkti savo techninę ir programinę įrangą asmeniniam darbui skaitmeninėje sferoje, dėl to socialiai silpnesni būsimieji studentai gali neišgalėti stoti į šią programą. Tačiau popieriumi ir spausdinimo medžiagomis aprūpina fakultetas.

Aukštoji mokykla turi minimaliai tinkamą bazę studentų praktikai. Vaizdo studijų dalyko metu (greičiausiai „Vaizdo raiškos ir technologijų“ studijų dalyko) studentai kasmetiniame renginyje „Nidos meno kolonija“ bendradarbiavo su studentais iš Kauno. „Studijų praktikos“ dalykas buvo padalytas taip: 2 savaites Vilniuje atliko fotografijos praktiką ir 2 savaites Nidoje atliko vaizdo praktiką. Daugiau informacijos apie kitą studentų praktiką realiomis aplinkybėmis nebuvo pateikta. Ekspertų grupės manymu, tai nėra pakankama, kadangi programos profilis – suteikti studentams pakankamai ir įvairios praktinės kompetencijos. Tokio profilio programos praktinis darbas turi būti valdomas centralizuotai ar bent koordinuojamas programos lygmeniu ir atspindėtas transversaliai pagal studijų dalykų numatomų studijų rezultatų struktūrą, o dabar atrodo, kad kiekvienas studijų dalykas šį klausimą sprendžia atskirai. Tačiau Nidos kolonijos praktika yra tinkama.

Metodiniai ištekliai (vadovėliai, knygos, periodika, duomenų bazės) yra tinkami, pakankami ir prieinami. Programinė įranga yra tinkama ir atnaujinta. Bibliotekoje studentai informuojami, kaip naudotis intraneto sistemomis, interneto ir fizinėmis bibliotekos paslaugomis. Biblioteka užsisako naujų knygų du kartus per metus, o dėstytojai gali siūlyti pageidaujamas knygas. Fakultetas turi savo biudžetą, kuris nėra skirtas būtent šiai studijų programai. Galimybė naudotis pagrindinės VDA bibliotekos Vilniuje ištekliais yra privalumas.

2.5. Studijų eiga ir jos vertinimas

Ekspertų grupė sutinka, kad priėmimo į studijas reikalavimai yra pagrįsti. Jie atitinka bendrojo priėmimo tvarką į Lietuvos aukštąsias mokyklas (LAMA BPO), pažymys ir sprendimas priklauso nuo stojamojo egzamino (kūrybinių gabumų testo) pažymio ir kitų tam tikrais metais patvirtintų vidurinės mokyklos dalykų pažymių (SS 28 p.).

Studijų proceso organizavimas užtikrina minimaliai tinkamą programos įgyvendinimą ir studijų rezultatų pasiekimą. Programos planus koordinuoja pati programos vadovė. Rengiamas semestro renginys, tačiau, kokią įtaką jis turi programos vertinimui, negalėjo paaiškinti nei studentai, nei dėstytojai. Dabartiniai viso 4 studentai negali dirbti grupėse, todėl dėstytojai juos prijungia prie kitų programų studentų, tai ekspertų grupės manymu, yra perspektyvus veiklos sprendimas dėl to, kad studentų skaičius itin mažas. Tačiau dėl to gali būti nepakankamai pasiekti studijų turinyje numatyti studijų rezultatai. Vienas dėstytojas teigė, kad jis kartais prijungia studentus prie didesnės studentų grupės kitoje mokykloje.

Praktiniais programos įgyvendinimo aspektais studentai pažymi, kad programos stipriausias dalykas yra fotografijos ir vaizdo dalykai. Jie sutinka, kad šie dalykai vystomi tinkama linkme ir teigia, kad norėtų daugiau išmokti vaizdo tema, nei šiuo metu mokoma programoje. Tačiau vienas (iš trijų) pokalbyje dalyvavusių studentų norėtų specializuotis grafikos, tapybos ir piešimo srityse – vertinimo grupės nuomone, turėdamas tokį norą studentas turėtų pasirinkti kitą Lietuvoje dėstomą programą (tačiau reikėtų vykti į kitą miestą). Kita studentė savo ateitį siejo su švietimo sritimi (kurios kompetencijų ar kvalifikacijos ši programa nesiūlo), galbūt dar projektų vadyba (atitinka kelis programoje numatytus studijų rezultatus); ji taip pat domisi piešimu ir grafika, o šie lūkesčiai taip pat neatitinka dalyko struktūros ir numatyto absolvento profilio. Trečioji studentė „bijo piešti ir tapyti“ ir tikisi, kad besimokydama šioje programoje išsiugdys gebėjimus ir tobulins savo meninę raišką naudodama naujas technologijas, kaip numatyta programos tiksluose ir prašymų teikimo procedūroje. Kadangi šiuo metu mokosi itin mažai studentų, dėstytojai gali daug laiko skirti kiekvienam studentui, todėl studentai yra puikiai kuruojami, išklausoma jų pasiūlymų ir reaguojama į jų individualius poreikius.

Vertinimo grupė pritaria, kad studentai skatinami dalyvauti meno, rečiau mokslo ir taikomojoje mokslo veikloje. Išorės socialiniai dalininkai laikosi nuomonės, kad fakultetas turėtų skatinti studentus susitikti meno renginiuose ir vietose visoje Klaipėdoje, o ne baruose. Tam pritaria ir vertinimo grupė darydama išvadą, kad studentai nerodo noro dalyvauti meno (ar kitoje panašioje) veikloje, nors atrodo, kad programos koordinatorė deklaratyviai skatina juos tą daryti.

Nors „*VDA aktyviai artimai bendradarbiauja su daugeliu užsienio universitetų ir asociacijų praktikos ir mokslinių tyrimų srityse ir dalyvauja bendruose tarptautiniuose projektuose*“ (SS 20 p.), bet programos personalas nepateikė jokių įrodymų apie dabartinį ar artimoje ateityje galimą tarptautinį bendradarbiavimą. **Galima teigti, kad studentams formaliai**

sudaromos sąlygos dalyvauti judumo programose, tačiau tai jiems nėra niekaip reklamuojama ar fakulteto skatinama. „Erasmus“ programa oficialiai vykdoma ir studentai apie ją žino, tačiau nė vienas studentas kol kas nėra išvykęs į užsienį (nors antraisiais metais mokėsi tik 2 studentai). „Nidos meno kolonija“ (studijų praktika), kuri pritraukia užsienio menininkus ir studentus, kol kas yra vienintelė tokia patirtis, kur programos studentai taip pat susitinka su studentais iš kitų Lietuvos ir užsienio fakultetų, taip šios studijų programos studentai įgyja šiek tiek tarptautinės patirties. Be to, „*studentų judumui trukdo VDA taisyklės, numatančios, kad vietų skaičius mainų programose paskirstomas pagal studijų programos studentų skaičių*“ (SS 34 p.), o tai ypač gali turėti įtakos šiai programai.

Vertinimo grupė negali patvirtinti, kad VDA užtikrina tinkamą akademinę ir socialinę paramą šiai programai. Programoje labai trūksta personalo ir dauguma pokalbiuose dalyvavusių ne visą darbo dieną dirbančių dėstytojų iš viso nežino apie formalias programos akademinės procedūras, parametrus, ypač tuos, kurie yra susiję su numatomais studijų rezultatais ir studentų darbo vertinimu bei atitinkamu studentams teikiamu grįžtamuoju ryšiu. Parama studentams ir jų konsultavimas yra tik neformalus.

Vertinimo grupė sutinka, kad studentų pasiekimų vertinimo sistema yra iš dalies neaiški ir todėl tik iš dalies tinkama studijų rezultatams įvertinti. Vertinimo kriterijai viešai skelbiami, tačiau tiek studentai, tiek dėstytojai per pokalbius teigė, kad vertinimo sistema jiems labai neaiški: jie negalėjo aptarti nei kriterijų, nei vertinimo sistemos, be to, 2 priede pateiktų 16 studijų dalykų aprašų vertinimo skyrių apimtis ir forma labai skiriasi: keli „Vertinimo kriterijai“ palyginus tarpusavyje yra nenuoseklūs, pvz., „Filmų teorija ir praktika“, kur rašoma, kad 70 % kurso sudaro paskaitos, filmų peržiūros / diskusijos, 30 % praktinis projektų įgyvendinimas / techninės konsultacijos, panašiai ir prie dalyko „Užsienio kalbos“ pateikiamas labai išsamus skaitinis kriterijų aprašymas, o dalyko „Erdvinės trimatės kompozicijos“ apraše parašyta tik „Vizualizacijų peržiūra. Idėjų ir sprendimų inovacijos ir originalumas“, arba prie dalyko „Vizualinės raiškos“ parašyta tik „Lankomumas. Užduoties kokybiškas atlikimas. Savarankiškų darbų kiekybinis ir kokybinis įgyvendinimas“. Ši išvada prieštarauja SS (30 p.), kur teigiama, kad „*Kiekvieno studijų programos dalyko pabaigoje pagal dešimtbalę sistemą ir kaupiamąją vertinimo sistemą bus vertinamos studentų žinios, įgūdžiai ir gebėjimai. Teigiamas įvertinimas: 10 (puiku), 9 (labai gerai), 8 (gerai), 7 (vidutiniškai), 6 (patenkinamai), 5 (silpnai). Neigiamas įvertinimas: 1, 2, 3, 4 balai (nepatenkinamai)*“. Pokalbiuose dalyvavę dėstytojai neminėjo, kad naudojami tokia skale. Kai kurie naudojami „bendrąsiais principais“, SS (30 p.) vadinamais „skirtingomis rezultatų įvertinimo formomis“. SS (31 p.) pateiktoje 8 lentelėje „Programos

studijų rezultatų ryšys su studijų ir studentų pasiekimų vertinimo metodais“ pristatomas išsamus, nors ir daug aspektų įvardijantis ir nediferencijuojantis studijų metodų palyginimas su pasiekimų vertinimo metodais, kurie susiję su numatomais studijų rezultatais, tačiau nebuvo galima nustatyti, ar šie metodai naudojami dėstant.

Ekspertų grupė sutaria, kad dėl to, jog programa yra vykdoma tik vienerius metus, negalima gauti jokių duomenų, patvirtinančių, kad daugumos programos absolventų profesinė veikla atitinka programos vykdytojų lūkesčius. Per pokalbį vienas studentas pareiškė, jog jaučiasi per daug suvaržytas reiškiant asmeninį kūrybiškumą, nes per daug akcentuojami techniniai gebėjimai ir įgūdžiai. Tai prieštarauja savianalizės suvestinėje įrašytam teiginiui, kad *„Dėstytojai neprimeta savo kūrybinės koncepcijos, bet leidžia studentams atrasti savo individualią kūrybinę raišką“* (SS 35 p.). Tačiau apskritai studentai buvo patenkinti savo dėstytojais ir studijuodami darė pažangą.

2.6. Programos vadyba

Ekspertų grupė sutaria, kad atsakomybė už programos įgyvendinimą ir priežiūrą, sprendimų priėmimą nėra aiškiai paskirstyta. Programos įgyvendinimas nėra funkcionaliai ir tvirtai valdomas. Studijų programos komitetas formaliai egzistuoja, tačiau jis neatlieka savo pagrindinės funkcijos: koordinuoti visus programos sandaros vystymo ir įgyvendinimo aspektus. Stebėjimo veikla nepakankama ir grindžiama reagavimu į situaciją, ji neįtraukta į gerinimo ciklus nei veiksmų plane, nei ilgalaikiame programos strategijos plane. Vertinimo grupė susidarė įspūdi, kad programai vadovauja ir ją koordinuoja tik vienas asmuo, kuris vadinamas „programos vadovu“ arba „komiteto vadovu“, tačiau šio darbuotojo atlikti šį svarbų ir laiko reikalaujantį darbą neįpareigoja jo pusės etato darbo sutartis, taip pat jam nesuteikiama jokia kita skatinimo sistema. Programos atstovai negalėjo patvirtinti, kad buvo sudaromi kokie nors protokolai ar atliekami dokumentais numatyti veiksmai, išskyrus SS nurodytus 2015 m. pavasarį įgyvendintus pokyčius.

Vertinimo grupė negali patvirtinti, kad duomenys bei kita informacija apie programos įgyvendinimą būtų periodiškai renkama ir analizuojama, ar kad būtų kaip nors parodoma, jog tai bus daroma ateityje. SS (37 p.) tvirtinama, kad tai daroma kiekvieną semestrą. Per pokalbius buvo patvirtinta, kad grįžtamąjį ryšį apie studijų dalykų kokybę keli studentai neformaliai teikė žodžiu, bet jis nebuvo niekur fiksuojamas, panašu, kad nebuvo atsižvelgta į jo kokybinį ir nepatikimą pobūdį. Nėra jokių dokumentų, įrodančių, kad buvo vykdyta kokia nors analizė raštu. Iš dalies tai gali būti dėl to, kad vertinimo metu dar buvo

ankstyvasis programos etapas, tačiau vertinimo grupė negalėjo patvirtinti, kad programos vadovybė supranta, jog tokie procesai būtini. Programos vadovybė teigė, kad studentai skatinami anonimiškai teikti sekretorei nuomonę ir pasiūlymus dėl tobulėjimo, tačiau šis faktas nebuvo patvirtintas per pokalbius. Tai kelia rimtą grėsmę grįžtamojo ryšio anonimiškumui ir neutraliam studentų duomenų apdorojimui.

Ekspertų grupė sutarė, kad neįmanoma patvirtinti, jog programos vidinio ir išorinio vertinimo rezultatai veiksmingai panaudojami tobulinant programą. Vertinimo grupė mano, kad pateiktoje SS nėra atskleista didžioji dalis didelių programos silpnųjų, kaip akivaizdu iš šio dokumento. Iki šiol įgyvendinti studijų pakeitimai (pvz., fotografijos įvedimas, kadangi studentams šis studijų dalykas buvo reikalingas, dėstytojas prašė suteikti daugiau ECTS kreditų tapybos ir piešimo dalykui) buvo atlikti pirmaisiais metais tik šiam tikslui, net jei pokyčiai įtraukti į SS 38 p. Visoje VDA vidaus kokybės užtikrinimo sistema oficialiai įdiegta 2013 m., tačiau Klaipėdoje nėra už tai atsakingo darbuotojo, todėl programos vadovas veikia kaip VDA Studijų kokybės skyriaus (SKS) vedėjos „pavadootojas“. SKS atstovė teigė, kad nuo šiol ji atkakliau reikalaus pateikti tarpines ataskaitas (teikimas kas 6 mėnesius), pirma išsami ataskaita turės būti pateikta po šio apsilankymo. Ji taip pat kiekvieno dėstytojo reikalaus pateikti savo darbo vertinimo ataskaitą, ko iki šiol nebuvo prašoma pakankamai reguliariai. SKS teigimu, skyrius aktyviai dalyvavo rengiant programą ir nustatant SS procedūras, taip pat ir rengiant dokumentą. Jie „tik pradėjo pastebėti iššūkius“ ir daugiausiai „stengiasi suprasti, ką reikia padaryti ir kaip tai padaryti geriau“.

Vertinimo grupė negalėjo patvirtinti, kad į programos vertinimo ir tobulinimo procesus įtraukiami socialiniai dalininkai. Iki šiol socialiniai partneriai nebuvo aktyviai įtraukiami, su studentais buvo tariamasi tik formaliai (žr. anksčiau pateiktą informaciją). Socialiniai partneriai patvirtino, kad su programos koordinatorė bendravo neformaliai, kai kurie – net su vienu iš dėstytojų, tačiau nebuvo pateikta jokių faktų, įrodančių, kad socialiniai partneriai turėtų įtakos studijų programos vertinimui. Vertinimo grupė peržiūrėjo vieno dėstytojo „ataskaitą apie meninį / mokslinį darbą“ (originalas pateiktas lietuvių k.), kuriame teigiama: „*tyrimų publikavimas, meninė ir dėstomoji veikla, dalyvavimas konferencijose, baigiamųjų darbų / projektų kuravimas, narystė profesinėse asociacijose ir kt.*“ (SS 37 p.), tačiau ekspertai nerado jokių įrodymų apie jo pritaikymą programai ir negalėjo patvirtinti, kad tai daro teigiamą poveikį dėstyto karjerai. Nebuvo galima patvirtinti, kad tokį dokumentą galima naudoti plačiau arba jį integruoti į plėtrą.

SS 36 p. teigiama, kad Klaipėdos fakulteto socialiniai partneriai yra: „Klaipėdos savivaldybė (ir jos kultūrinės įstaigos, įskaitant Klaipėdos viešosios bibliotekos meno skyrių, Klaipėdos kultūrų komunikacijų centrą ir kt.), Lietuvos dailės muziejaus Prano Domšaičio galerija, Lietuvos meno kūrėjų asociacijos Klaipėdos skyrius, jo galerijos ir kt.“, tačiau per pokalbį dalyvavo tik trys atstovai: vietos galerijos atstovas, fotografų asociacijos atstovas ir vietos kultūros centro atstovas.

Ekspertų grupė sutaria, kad naudojamos vidinio kokybės užtikrinimo priemonės yra iš dalies veiksmingos. Šie procesai daugiausiai yra neoficialūs ir dėl to kasdien galima bent minimaliai reaguoti į iškylančias problemas. Tačiau šie procesai nedokumentuojami (išskyrus pateiktoje SS), jų veiksmingumas ir efektyvumas nepatenkinamas, kokybės grandinė neužbaigta. Nors SS teigiama, kad „Studijų komitetas sistemiskai konsultuojasi su VDA Studijų kokybės skyriaus darbuotojais“ (SS 37 p.), ekspertų grupė nerado tai įrodančių faktų. Pasak vadovybės, tolesnis programos įgyvendinimas priklausys nuo VDA vadovybės. Vadovybė ir dėstytojai pritarė, kad programa kol kas nėra gerai žinoma regione. Visi pokalbyje dalyvavę socialiai dalininkai sutarė, kad akademija turėtų daugiau ir aktyviau dalyvauti Klaipėdos kultūriniame gyvenime, nes šiuo metu nedalyvauja. Jie mano, kad tai įmanoma ir tai paremtų, nes visiems trūksta tokių absolventų ir mano, kad jie galėtų lengvai įsidarbinti.

III. REKOMENDACIJOS

1. Ekspertų grupė rekomenduoja atidžiai peržiūrėti **studijų programos tikslus** (įskaitant ir jos pavadinimą) ir pataisyti juos, kad jie būtų aiškūs bei atitiktų regiono poreikius ir realias jos įgyvendinimo galimybes, kad programa nacionaliniu lygiu galėtų teikti išskirtinius, atpažįstamus pasiūlymus ir pritrauktų studentus iš visos Lietuvos.
2. Vertinimo grupė rekomenduoja išsamiai peržiūrėti ir koreguoti visus **studijų rezultatus** ir užtikrinti jų nuoseklumą ir aiškumą; aiškiau ir nuosekliau juos išdėstyti visuose studijų dalykų aprašuose, į programos projektavimą ir įgyvendinimą įtraukti socialinius dalininkus.
3. Ekspertų grupė rekomenduoja sukurti **studijų dalyko aprašo** nuosavybės sistemą, kad tiek vadovybė, tiek dėstytojai užtikrintų nekintamą studijų turinį ir kokybę.
4. Ekspertų grupė rekomenduoja būtent šiai programai pritaikyti sistemą, kuri užtikrintų **visą dieną dirbančių dėstytojų pastovumą**.
5. Vertinimo grupė rekomenduoja strategiškai vystyti **personalo paramos ir tobulinimo sistemą**, kurios pagrindinis akcentas būtų pedagoginiai įgūdžiai.
6. Vertinimo grupė rekomenduoja strategiškai ir su priežiūra **investuoti į patalpas ir įrangą**, kuri specialiai naudojama programos reikmėms.
7. Ekspertų grupė rekomenduoja įgyvendinti nuoseklius veiksmus siekiant sumažinti riziką sveikatai bei saugumui ir riziką, kylančią studentų mokymuisi dėl šiuo metu priimtų *ad hoc* sprendimų mokymo reikmėms naudotis išorinėmis patalpomis ir ne visą darbo dieną dirbančių dėstytojų įranga.
8. Vertinimo grupė rekomenduoja įgyvendinti sisteminį ir oficialų požiūrį į **pagalbą studentams** visose esminėse srityse.
9. Vertinimo grupė rekomenduoja įvesti procedūras, užtikrinančias, kad visi studentai ir visi dėstytojai (dirbantys visą dieną ir dalį dienos) suprastų **vertinimo procesus, kriterijus** ir su programos sandara susijusias studijų dalyko **įgyvendinimo procedūras**.

10. Vertinimo grupė rekomenduoja skubiai keisti netinkamą ir nepatenkinamą **programos vadybą**, nes šiuo metu ji priklauso nuo vieno itin atsidavusio asmens, taip pat skubiai oficialiai informinti jo pareigas visą darbo dieną bei kompetenciją (programos vadovės).
11. Vertinimo grupė rekomenduoja įgyvendinti centralizuotai (VDA) patvirtintą **visų šios programos esminių elementų aspektų strategiją ir veiksmų planą**, kurį reikia griežtai prižiūrėti.
12. Vertinimo grupė rekomenduoja **programą labiau įtraukti į Klaipėdos ir regiono kultūrinį gyvenimą**, ypač įgyvendinant studijų programą ir įdarbinant absolventus.
13. Ekspertų grupė rekomenduoja sukurti nuoseklų, veiksmų planu pagrįstą programos **reklamavimo strategiją** ir ją platinti, taip pritraukiant gerai besimokančius abiturientus pirmiausia iš regiono, visos šalies bei užsienio.

IV. SANTRAUKA

Nepaisant daugelio pateikto dokumento teksto klaidų, praleidimų ir neatitikimų, per pokalbius su visais socialiniais dalininkais (išskyrus alumnus, nes tokių kol kas nėra) taip pat ir vizitų metu vertinimo grupė turėjo galimybę papildyti savo išvadas ir teikia jas:

Vertinimo grupė pastebėjo, kad šiuo metu šioje studijų programoje nedirba nė vienas visą etatą dirbantis darbuotojas ir todėl labai reikia, kad programoje visą darbo dieną būtų įdarbintas pedagogiškai išsilavinęs personalas. Reikia tobulinti paramos studentams sistemą, kad ji būtų skaidri ir objektyvi, nes šiuo metu parama studentams teikiama bendraujant su atskirais personalo atstovais. Tai gali būti tinkama tuo atveju, kai personalo ir studentų santykiai yra tvirti, bet parama studentams galėtų būti efektyvesnė, jei būtų sistemingesnė ir formalesnė. Materialieji išteklių netinkami studijų programai efektyviai įgyvendinti, jiems gerinti reikia užtikrinti strategines investicijas. Ekspertų grupė mano, kad *ad hoc* sprendimai naudotis išorinėmis patalpomis gali kelti rimtą grėsmę studentams ir akademijai. Studentams ir kai kuriems dėstytojams buvo neaiškūs kai kurie vertinimo aspektai. Kol kas nėra aiškiai apibrėžtų ir įformintų programos vadovybės pareigybių, o tai kelia rimtą grėsmę tolesniam programos įgyvendinimui. Vertinimo grupė susitiko su socialiniais partneriais, kurie šiuo metu nesijautė dalyvaujantys įgyvendinant studijų programą, tačiau jie itin pritarė tam, kad programa yra reikalinga. Jie pareiškė esą pasirengę aktyviau dalyvauti tobulinant studijų programą, teikti savo įgūdžius ir žinias. Socialiniai partneriai teigė, kad fakultetas ir studijų programa turėtų būti aktyvesnė ir dalyvauti Klaipėdos kultūriniame gyvenime, užtikrindami, kad studijų programos absolventai turėtų gerų įsidarbinimo perspektyvų savo srityje. Vertinimo grupė teigiamai įvertino programos regioninius siekius, bet jei programą norima plėsti, ji siūlo atsikratyti vien tik regioninių perspektyvų.

Galiausiai ekspertų grupė supranta ir remia jos regioninius tikslus, bet netiki, kad tokia, kaip dabar ir su tokiomis tendencijomis studijų programa gali pasiūlyti pakankamą kokybę ir teigiamą įtaką visose vertinimo srityse. Ekspertai pataria VDA iš naujo pradėti teikti pakeistą programą, rekomenduojama nuodugniai pergalvoti ir iš naujo sukurti visus programos aspektus, remiantis turima itin atsidavusia programos vadove ir entuziastingais dėstytojais, taip pat pozityviai nusiteikusiai socialiniais partneriais ir pagal bendrąją institucinę kontekstą.

V. APIBENDRINAMASIS ĮVERTINIMAS

Vilniaus dailės akademijos studijų programa *Šiuolaikinis menas ir medijos* (valstybinis kodas – 612W63002) vertinama **neigiamai**.

Studijų programos vertinimas balais pagal vertinamąsias sritis.

Nr.	Vertinamoji sritis	Srities įvertinimas balais*
1.	Programos tikslai ir studijų rezultatai	1
2.	Programos sandara	2
3.	Personalas	2
4.	Materialieji ištekliai	1
5.	Studijų eiga ir jos vertinimas	2
6.	Programos vadyba	1
	Viso:	9

* 1 – Nepatenkinamai (yra esminių trūkumų, kuriuos būtina pašalinti)

2 – Patenkinamai (tenkina minimalius reikalavimus, reikia tobulinti)

3 – Gerai (sistemiškai plėtojama sritis, turi savitų bruožų)

4 – Labai gerai (sritis yra išskirtinė)

Grupės vadovas:

Team leader:

Annie Doona

Grupės nariai:

Team members:

Peter Purg

David Quin

Mika Ritalahti

Vilma Samulionytė

Julija Paulauskaitė

Paslaugos teikėjas patvirtina, jog yra susipažinęs su Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 235 straipsnio, numatančio atsakomybę už melagingą ar žinomai neteisingai atliktą vertimą, reikalavimais.

Vertėjos rekvizitai (vardas, pavardė, parašas)